

novine

LUDBREŠKE

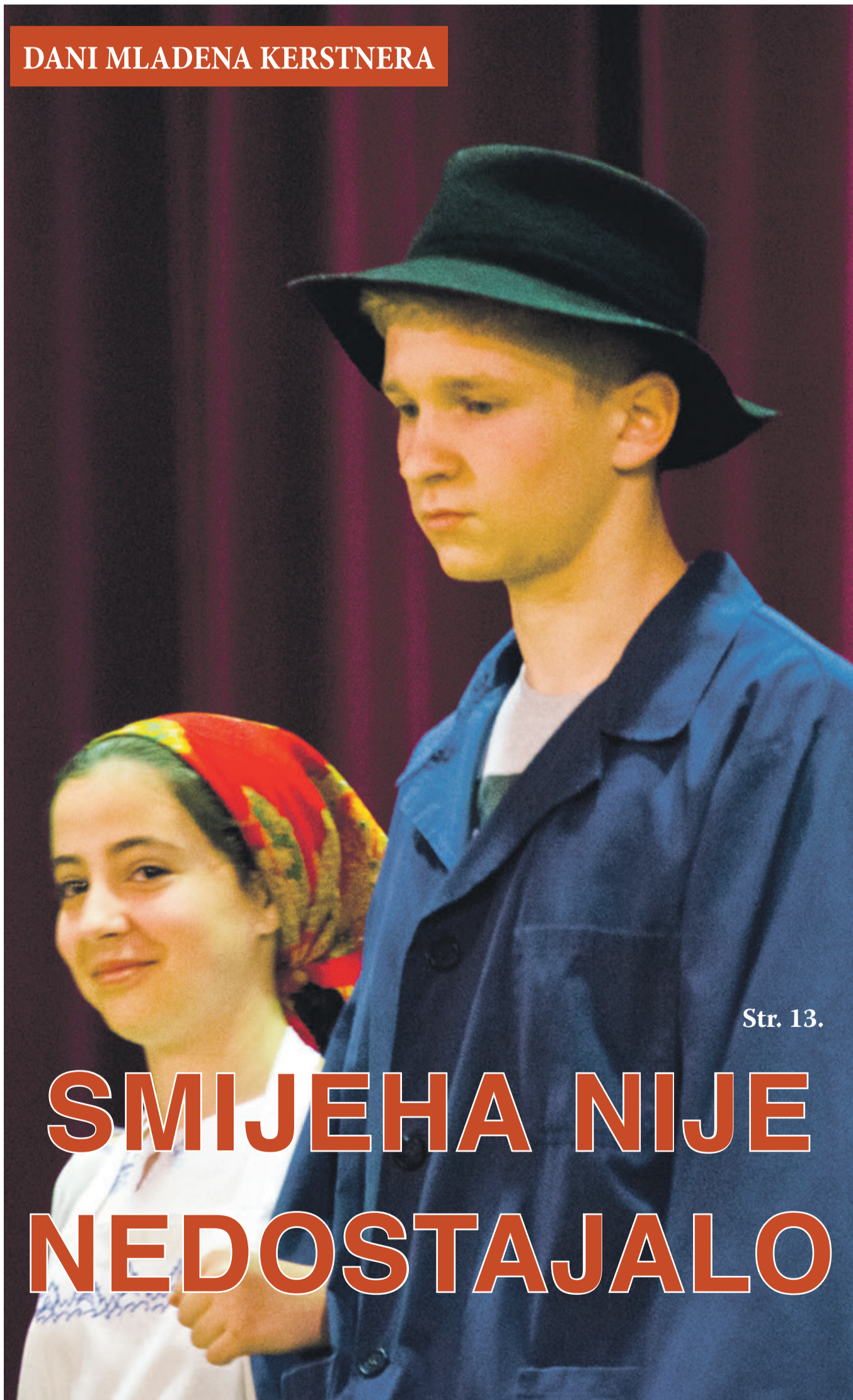
LIST GRADA
LUDBREGA

BESPLATNI PRIMJERAK

30. STUDENOGA 2016.

BROJ 115 / GODINA XI.

DANI MLADENA KERSTNERA

Str. 13.

SMIJEHA NIJE NEDOSTAJALO

DAN SJEĆANJA

Prošlo je već 25 godina od studenoga 1991. godine. Za mladu državu Hrvatsku bili su to najteži dani borbe. Istovremeno dani tuge i ponosa. I danas se bude sjećanja na herojsku borbu ...

Str. 8. - 9.

MEKA

U ponedjeljak 5. prosinca održat će se konferencija povodom završetka radova na projektu "Sanacija odlagališta otpada Meka u gradu Ludbregu"...

Str. 2.

NOGOMET

Sretno u nastavku

Završen je prvi dio prvenstva u Međužupanijskoj nogometnoj ligi Čakovec – Varaždin. Po 33 boda na čelu imaju "Polet" iz Svetog Martina na Muri i "Varteks" iz Varaždina. Ludbreška "Podravina" na trećem je mjestu s 28 bodova, dok je...

Str. 15.

TRČANJE

Ultra trail

Krajem prošlog mjeseca održano je prvo izdanje Dalmacija Ultra Traila, a među 350 natjecatelja u svim kategorijama iz cijeloga svijeta uspješno je nastupio i Ludbrežanin Igor Varga u najtežoj od 100milja, za što je trebao 41 sat...

Str. 15.

JOŠ JEDNO PRIZNANJE ZA GRAD LUDBREG

Krajem mjeseca je u Bratislavi održana 10. po redu godišnja skupština malog i srednjeg poduzetništva pod pokroviteljstvom Europske komisije i Europskog udruženja obrta i malog i srednjeg poduzetništva UEAPME, koja predstavlja oko 12 milijuna poduzetnika te gotovo 55 milijuna zaposlenika ovog sektora u Europi.

Uvodno je sve prisutne, poduzetnike i predstavnike Vlada europskih država te lokalne zajednice pozdravila i gospođa komesarka Elzbieta Bienkowska (Unutarnje tržište, gospodarstvo, poduzetništvo i SME), istaknuvši važnost poduzetništva kao europske kraljevnice koja osigurava siguran mogući izvor za novo zapošljavanje i ekonomski rast. Gotovo 99 posto europskog gospodarstva čini upravo obrtništvo, malo i srednje poduzetništvo u kojem se diljem Europe zapošljava između 55 i 90 posto svih zaposlenika i ostvaruje značajan ekonomski rast.

Istaknula je također da je upravo prije par dana najavljen inicijativa Start-up and Scale-up inicijative kojom Komisija želi potaknuti start-upove da rastu i pretvaraju se u značajne poduzetničke priče. Na tome je tragu i osnivanje, ali i uspješan rad ludbreškog poduzetničkog inkubatora kao mjesta gdje se

nove ideje mogu pretvarati u uspješne poduzetničke priče.

Kao finale ove skupštine održana je i svečana dodjela nagrada Europske komisije za najbolje projekte u poticanju poduzetništva, stvaranju boljeg poduzetničkog okruženja te uključivanja svih društvenih grupa u stvaranje ekonomskog rasta zajednice. Ukupno je u natjecanju sudjelovalo 70 projekata iz 31 europske zemlje, a među njima bio je i Grad Ludbreg s projektom „Center of the world – center of entrepreneurship“.

Iznimna je čast za Grad Ludbreg, ali i za mene osobno, biti nacionalni pobjednik ovog natjecanja te predstavnik Republike Hrvatske ovdje u Bratislavi. U zadnje tri i pol godine poduzetnici iz Ludbrega, ali i iz drugih sredina ulazu preko 400.000.000,00 kn u razvoj i nove projekte i pretvaraju naš mali grad u veliko središte poduzetništva. Posebno me veseli da su ta ulaganja vezana uz nove tehnologije i bolje plaćena radna mjesta, što pokazuje i najviša prosječno isplaćena neto plaća u gospodarstvu u Varaždinskoj županiji. Sve je to pokazatelj da smo u gradu prepoznali važnost poduzetnika i poduzetništva te koristim i ovu priliku da im se zahvalim na njihovoj hrabrosti i snazi, njihovim novim idejama i dostignućima te da im poželim

puno uspjeha u radu i kvalitetnoj brizi za sve zaposlenike. Uspješno i konkurentno poduzetništvo te zadovoljni zaposlenici čine i naš grad prepoznatljivim i uspješnim“ - istaknuo je gradonačelnik Dubravko Bilić primajući ovo vrijedno priznanje.

„Bio je to poseban osjećaj kada je pred petstotinjak uzvanika ministar gospodarstva Nizozemske pročitao ime grada Ludbrega uz zemlje poput Malte, Velike Britanije, Španjolske, Portugala, Bugarske... Posebno me sretnim čini i obrazloženje koje ističe važnost implementacije naprednih inovativnih politika usmjerenih na rast i razvoj poduzetništva u našem Ludbregu. Ponekad dok radite neke poslove ne vidite njihovu važnost jer ljudi oko vas to ne primjećuju ili namjerno umanjuju vrijednost toga.“

Ali kada vam drugi potvrde da radite dobro, osjetite da svi naponi koje ulažete imaju smisla i da ništa nije uzalud. Zahvaljujem i Ministarstvu obrta te državnom tajniku Mariu Antoniću koji je sa svojim timom bio uz nas i u Bratislavi, ali i kroz cijeli proces prijave. Zahvaljujem i timu koji je zdušno pripremao sve materijale za ovu prijaviteljicu jer bez njih ovo ne bi bilo prepoznato. - zaključio je gradonačelnik Dubravko Bilić.

ZAVRŠENI RADOVI NA MEKI

U ponedjeljak 5. prosinca održat će se konferencija povodom završetka radova na projektu "Sanacija odlagališta otpada Meka u gradu Ludbregu". Konferencija i razgled počinju u 12,00 sati.

Projekt sanacije odlagališta otpada se vuče dugi niz godina, još od 2006. godine kada je Fond prvi put rekao da će sufinancirati projekt, ali s 40 posto svojih sredstava, a ostalo je trebao osigurati Grad.

Kad smo sjeli kao ekipa u Grad prije tri i pol godine odlučili smo raskinuti taj ugovor i tražili smo drugi model koji smo srećom pronašli. Sve što je danas pred nama, sve ono što je učinjeno zadnjih par mjeseci

je zapravo bez kune gradskog novca, odnosno novca naših građana i na to sam posebno ponosan. Zahvaljujem se Ministarstvu zaštite okoliša i Fondu koji su u tom trenutku prepoznali naš projekt.

Na temelju toga našeg modela je onda odrađeno još nekoliko sanacija, od Umaga, Murškog Središća, Vinkovaca, sredina koje upravo ovih dana završavaju sanacije i rješavaju se nagomilanog otpada. Mi već neko vrijeme otpad ne odvozimo na Meku, već u Grubišno Polje, Piškoricu, Garešnicu, odnosno tamo gdje postoje mogućnosti da se to odveze.

To više ne košta nula kuna kao kad smo odvozili na Meku,

već oko 350 kuna po toni. Unatoč tome nismo dizali cijene jer su naši građani jako dobro prihvatili razvrstavanje otpada. - pojasnio je gradonačelnik Bilić te dodao. - Sanacijom odlagališta dobili smo novouređeni dio grada, više ne prijeti opasnost od ekoloških incidenata.

Tamo je sada brdo na čijem vrhu je dječje igralište, sjenice i sve potrebno kako bi i taj dio disao punim plućima.

Stoga pozivam sve stanovnike da nam se pridruže u ponedjeljak na lokaciji koja je u svega par mjeseci od potencijalne ekološke katastrofe postala zeleni pojas našega grada. - poručio je ludbreški gradonačelnik.

Potpuno novi izgled Meke

LUKOM SPREMAN ZA SNJEŽNE UVJETE

Prvi snijeg koji je pao ove godine nije bio iznenađenje za ludbrešku zimsku službu, odnosno komunalnu tvrtku Lukom koji su bili spremni za zimske uvjete. Zimska služba organizirana je za cijelo zimsko razdoblje, od 15. studenog ove do 15. travnja iduće godine.

Želimo obavijestiti građane da je zimska služba spremna, ovaj prvi snijeg bio je mali i nije bilo potrebe za intervencijom. Lukom je već neko vrijeme potpuno spreman za zimske izazove koji nas čekaju u gradu. Nabavljena je i nova oprema, a ono što redovito odrađujemo s mjesnim odborima jest da su potpisani ugovori s onim izvođačima i za ona naselja gdje Lukom ne može stići na vrijeme odraditi onaj prvi dio, dok soljenje i održavanje prometnica odrađuje Lukom u drugom koraku. Dosada je Lukom odlučio radio svoj posao, a ove se godine očekuje još bolji rad jer je nabavljena nova oprema koja će pomoći da ne samo vozači imaju prohodne ceste već i da pješaci imaju čiste

nogostupe za normalno funkcioniranje u zimskim mjesecima. Zadnjih godina imali smo sreće s malim količinama snijega no za ovu godinu smo spremni i u slučaj velike i jake zime te za Lukom neće biti nikakvih iznenađenja. - rekao je gradonačelnik Dubravko Bilić.

O samim pripremama i opremi više je rekao Alen Sabol, direktor Lukoma.

U ovom trenutku zajedno s našim kooperantima imamo preko 20 strojeva koji su spremni da krenu u čišćenje snijega u svim naseljima i ulicama. Ove ćemo godine čistiti i pojačano nogostupe što će olakšati građanima pješacima kretanje. Nabavljene su dodatne količine soli, 20-ak tona soli te 50-ak kubika posipala. Osim strojeva opremili smo i naše zaposlenike sa zimskom opremom, jakne su već stigle, a dolazi i ostatak. Svi smo spremni za intervenciju gdje god i kad god to bude potrebno. Prognoze nam trenutno idu u prilog. - rekao je Alen Sabol.

Zimski vozni park

LUDBREŠKI PROIZVODI PREDSTAVLJENI U ZAGREBU

Ludbreški proizvođači, odnosno članovi Poljoprivredne zadruge "Ludbreški kraj" početkom mjeseca predstavili su i ponudili svoje proizvode na zagrebačkom Kvatriću. Naši su se proizvođači tamo našli uz još tridesetak izlagača iz kontinentalne Hrvatske u sklopu manifestacije pod nazivom Festival zdrave hrane. Sajam su obišli Milan Bandić, zagrebački gradonačelnik i Dubravko Bilić, gradonačelnik Ludbrega.

Riječ je o zanimljivoj manifestaciji koju organizira Grad Zagreb u suradnji s proizvođačima zdrave hrane. S obzirom da Grad Zagreb i Grad Ludbreg imaju dobru suradnju, ova manifestacija je bila svojevrsan uvod u program koji smo dogo-

vorili za travanj iduće godine. Tada bismo, kako je dogovoreno, imali predstavljanje Ludbrega u Zagrebu i to na Trgu bana Josipa Jelačića. Bit će to prilika da predstavimo i naše gastronomske i enološke proizvode, ali isto tako da Zagrepčanima i svim turistima prikazemo ponudu tradicije i svega onoga što nas čini jedinstvenima. Također, iskoristit ćemo tu priliku kako bismo ih pozvali na manifestacije koje nam slijede, a tada će prva nadolazeća biti sajam cvijeća.

Gradu i meni osobno je posebno drago što možemo na sajmovima zdrave hrane predstaviti naše proizvode, da možemo promovirati rad naše zadruge koja postaje sve bolja

i privlači sve više proizvođača različitih proizvoda, aronije, bučinog ulja, povrća, voća. Nadam se da će i Zadruga biti jedan od nositelja ovoga predstavljanja u Zagrebu koje nam slijedi iduće godine. Drago mi je što smo dobili priliku iskusiti jednu takvu manifestaciju sada na Kvatriću, okupio se velik broj ljudi, a nadam se da su i naši proizvođači zadovoljni. Iduće godine predstaviti ćemo se još bolje i u najboljem svjetlu. - rekao je gradonačelnik Bilić.

Festival zdrave hrane potrajavao je tjedan dana i bio je odlična prilika svim Zagrepčanima za kupnju proizvoda rađenih po starinskim recepturama i po promotivnim cijenama.

Ludbreški proizvodi na Kvatriću

Siguran Ludbreg

U sklopu provedbe projekta „Siguran Ludbreg“ krajem studenog 2016. godine, održat će se pojačana kontrola brzine kretanja prometnih vozila na slijedećim lokacijama: Ulica Bana Jelačića, Koprivnička ulica, Ulica Petra Zrinskog i Frankopanska ulica u Ludbregu, zatim križanje ulice Matije Gubca i Braće Radića u naselju Sigetec te Kalnička ulica u naselju Hraстовsko.

Mjerenje kontrole brzine na najkritičnijim prometnim točkama u Ludbregu

Ove lokacije ocijenjene su kao najkritičnije prometne točke u Ludbregu, na kojima se događaju učestale prometne nesreće te se na ovaj način želi utjecati na promišljanje sudionika u prometu, a osobito mladih vozača. Pojačani nadzor kontrole brzine provest će se u suradnji sa Policijskom upravom Varaždin te Policijskom postajom Ludbreg, a kojom prigodom će se podijeliti letci te priručnici o sigurno-

sti u prometu.

Također, pratit će se ponašanje i ostalih sudionika u prometu (pješaka i biciklista), a onim sudionicima u prometu koji će se pridržavati svih pravila vezanih uz sigurnost prometa, bit će podijeljeni zaštitni reflektirajući prsluci. Time se želi smanjiti broj stradalih osoba u prometu i smanjiti broj prometnih nesreća, a čiji se negativan trend nastavlja i ove godine.

Studenti, javite se za "božićnicu"!

Gradonačelnik Dubravko Bilić uputio je Poziv studentima Grada Ludbrega za dodjelu jednokratnih novčanih pomoći povodom božićnih i novogodišnjih blagdana.

Pravo na dobivanje jednokratne novčane pomoći ostvaruju studenti koji su upisani kao redoviti studenti u akademsku godinu 2016./2017., koji imaju prebivalište na području Grada Ludbrega, koji nisu navršili 27 godina života te nisu korisnici nikakvih stipendija.

Studenti koji ispunjavaju uvjete mogu na propisanom obrascu, koji se nalazi na www.ludbreg.hr, dostaviti prijaviteljicu za dodjelu jednokratne novčane pomoći do **16. prosinca 2016. godine do 15:30 sati**.

Uz prijaviteljicu za dodjelu jednokratne novčane pomoći, studenti su dužni priložiti uvjerenje o upisu u akademsku godinu 2016./2017., kao redoviti studenti i presliku važeće osobne iskaznice.

Uručenje jednokratnih novčanih pomoći bit će u četvrtak 22. prosinca u 17 sati u prostoru Centra za kulturu i informiranje "Dragutin Novak".

I. KONFERENCIJA RELIGIJSKOG TURIZMA, SAKRALNE BAŠTINE I HODOČAŠĆA

održat će se 2. prosinca 2016. s početkom u 11 sati, u Dvorcu Baththany, Ludbreg

Pozvani ste nazočiti konferenciji, radujemo se susretu.

Organizator: LUX promocija
Partner: Hrvatska biskupska konferencija
Pokroviteljstva: Ministarstvo turizma Republike Hrvatske, Grad Ludbreg

10.00 okupljanje u Dvorskoj kapelici sv. Križa
10.30 razgled Dvorca
11.00 sati otvaranje konferencije

Fotografije: Miroslav Vukobratović, D. Bilić, Ludbreg

Nakladnik: CZKI "D. N." Ludbreg
Glavni urednik: Iva Havačić Sakač
Grafički urednik: Miroslav Vadunec

Redakcija:
Darko Skupnjak, Branko Dijanašević,
Iva Havačić Sakač, Željka Namesnik,
Neven Jerbić, Dražen Vadunec

Kontakt: CZKI "D. Novak" Ludbreg,
Trg Sv. Trojstva 19
Telefon: 042 / 306 131
Fax: 042 / 306 068
e-mail:

ludbreske-novine@czkidn.hr
dsakupnjak@czkidn.hr

Tisak: Tiskara Zagreb

Živimo zajedno, starimo kvalitetno

Završio je projekt Živimo zajedno, starimo kvalitetno koji je prvenstveno bio namijenjen umirovljenicima i starijim osobama ludbreške regije, sa svrhom poboljšanja kvalitete njihovog života kroz organizirane dnevne aktivnosti.

Glavni partner projekta je Grad Ludbreg koji je projekt i sufinancirao, a drugi partneri su bili udruge Žene iz centra svijeta, Likovno udruženje Ludbreg, KUD "Anka Ošpuh", Crveni križ Ludbreg, Srednja škola, Gradska knjižnica i čitaonica, Ordinacija opće medicine Dr. Lukić, te vanjski suradnici društvo AR-BI iz Ludbrega. Odradeno je preko 500 sati aktivnosti koje su se uglavnom odvijale u prostorijama Međugeneracijskog centra u Ludbregu. Svaki partner i suradnik bio je zadužen za određenu aktivnost ili radionicu pa smo imali kreativne radionice ručnih radova, crtanja i slikanja, literarne i dramske radionice.

Od edukativnih aktivnosti bila su predavanja o zdravlju, te škola korištenja računala za starije, a od rekreativnih medicinska gimnastika s masažom i fizioterapijom.

Osim toga bilo je i plesnih večeri te redovno druženje umirovljenika, a svake srijede besplatno mjerenje razine šećera u krvi i krvnog tlaka. Aktivnosti su zamišljene tako da ih koriste stariji ljudi, i to tako da od njih imaju nekakve koristi. Da ne bi bilo zabune, ne radi se o aktivnostima koje bi imale funkciju da isključivo mladi na neki način pomažu starijima nego i da stariji ljudi mogu pomoći mladima.

Njihov vlastiti osjećaj korisnosti i potrebe društva za njihovim znanjima i iskustvima također povećava zadovoljstvo i kvalitetu života u trećoj životnoj dobi. Na taj način nastojali

smo doprijeti do korisnika kako bi se toj ciljnoj skupini smanjila društvena i socijalna isključenost koja prvenstveno proizlazi iz stava da u trećoj životnoj dobi "više nikome nisi potreban". Aktivnosti su dale mogućnost razmjene znanja, iskustava, vještina, zabave, kreativnosti i drugih aspekata na međugeneracijskoj razini. – rekao je Aleksandar Horvat, voditelj projekta.

S obzirom na to da je ovaj projekt na neki način slijedio aktivnosti iz projekta Medgen Borza, prihvaćen je dobro unatoč manjim razlikama u aktivnostima. – Odaziv je dobar i u skladu s postavljenim ciljevima iako bismo uvijek željeli više. No u moderno vrijeme odaziv ljudi je nešto na čemu treba dalje uporno raditi u svim segmentima. Pokazalo se da neki korisnici vrlo aktivno sudjeluju u više aktivnosti, neki su odabrali samo jednu u skladu sa svojim interesima, a neki su bili povremeni, a opet u skladu sa svojim dnevnim obavezama. Ne smijemo zaboraviti da ljudi koji su u trećoj životnoj dobi i dalje aktivni, često se bave svojim unucima ili su preuzeli neke druge obiteljske obaveze čime su izbjegli društvenu isključenost. Takvi su unutar grupa bili dobri motivatori drugima. Siguran sam da u našoj regiji ima još ljudi kojima dan prolazi možda malo sporije i koji bi ovakvim aktivnostima mogli pronaći interes i neku novu socijalizaciju. – priča Horvat.

Projekt sam po sebi ima za zadatak brinuti o vlastitoj samo-održivosti, pa su po završetku projekta određene aktivnosti nastavljene i to radionice ručnih radova, likovna radionica, osnove korištenja računala i rekreativna gimnastika. – Na tim aktivnostima treba i dalje raditi i osmosvititi ih jer imaju ugodne obrasce i metode, te sve po-

trebne resurse za provođenje. Aktivnosti poput predavanja o zdravlju, i plesne večeri će se također nastaviti ali ne više svaki tjedan nego u manjem obimu. Do nekog novog eventualnog projekta sa sličnim ciljevima koji bi sve intenzivirao, analiza ovog projekta donijet će vrijedna saznanja koja će pomoći još boljem i kvalitetnijem osmišljavanju dnevnih aktivnosti kako bi one bile dugoročno održive i bez naknadnih velikih ulaganja.

Osnazivanjem i povećanjem kapaciteta udruga koje sudjeluju u aktivnostima, posebno Udruge umirovljenika i starijih osoba regije Ludbreg stvorit će se temelji koji će ciljanoj grupi od oko 2500 umirovljenika ludbreške regije biti na raspolaganju za sudjelovanje u društvenim aktivnostima i socijalizaciju. To je vizija do koje se može doći ustrajnošću na proizvodnji novih sadržaja. Kroz projekt je napravljen primjer kako bi to moglo izgledati, na nama je da naučeno iskoristimo za daljnji napredak. Prostor međugeneracijskog centra je odličan

resurs za brojne aktivnosti, multimedijalno je opremljen i dostupan svakodnevno. Stoga vjerujem da mnogi od nas koji tek trebamo stići u treću životnu dob, već sada moramo dati doprinos da se ova vizija ostvari. – kaže Horvat.

Uz postizanje osnovnog cilja angažiranja minimalno 30 korisnika u ove aktivnosti te nava znanja i vještine koje su na aktivnostima stekli, ima i puno manjih dodatnih postignuća poput pokretanja web stranica udruge umirovljenika, dodatnih aktivnosti poput savjetovanja o životnim i dosmrtnim ugovorima ili nordijskom hodanju, postavljanje izložbe i likovnih i ručnih radova osnivanje ludbreškog Kluba dijabetičara i dr.

Kao što je rečeno, projekt "Živimo zajedno, starimo kvalitetno" je svojevrsni nastavak projekta Medgen Borza iako oni nisu u potpunosti sukladni.

Jedan od krajnjih ciljeva svakog projekta je njegova samoodrživost. Projekti ovog tipa imaju svrhu riješiti ili barem inicirati rješavanje određenih

društvenih ili socijalnih problema ili negativnih pojava. Kroz ova dva projekta postignuti su određeni obrasci provođenja aktivnosti koji se mogu dalje razraditi i unaprijediti, stečene su nove organizacijske vještine i metode rada. Stoga nije nužno da se projekti istog tipa moraju nizati jedni za drugim, posebno ako su postigli ciljeve u dovoljnoj mjeri da za istu svrhu više nisu potrebni.

U tom smislu projekt "Živimo zajedno, starimo kvalitetno" je kao rezultat polučio i usvajanje određenih načina i metoda organizacije dnevnih aktivnosti u skladu s ciljevima projekta o čemu će biti napravljen i priručnik za buduće korisnike i dionike.

Nastavak aktivnosti koje su bile sadržane u projektu je najvrijednije što je projekt dao, a time se osloboda prostor i energija da projektni timovi započnu nove, slične ili drugačije projekte koji će na druge načine i s drugim ciljevima pomoći osobama treće životne dobi i cjelokupnom društvenom životu.

projekata koje smo realizirali. Mislimo da smo pametno radili pametno upravljali ovim gradom i želimo stoga zamoliti sugrađane da nam daju podršku i omogućite da naše znanje, uporabu i sposobnosti iskoristimo i u sljedećem četverogodišnjem periodu za razvoj Ludbrega. Upoznali smo postojeće koalicije partnere s našom odlukom, razgovore smo obavili sa

svima u sadašnjoj koaliciji i ovih dana očekujemo njihovu potporu kandidaturi, ali i ukoliko netko ne bude htio podržati našu kandidaturu mi smo spremni iznijeti ovaj teret sami. Mislimo da imamo povjerenje građana za takvu odluku i na tome putu nas neće omesti eventualni nesporazumi u sastavljanju naše koalicije. – zaključio je gradonačelnik.

PRIZNANJE ZA ULOŽENE NAPORE U REALIZACIJU INVESTICIJSKOG PROJEKTA

Inoxmont-VS d.o.o. primio priznanje ECO Lider invest za doprinos održivom razvoju i kvaliteti života građana te zaštiti prostora i okoliša

Na svečanosti dodjeli nagrada Lider invest 2016. održanoj u zagrebačkom Hotelu Westin dodijeljena su prestižna priznanja izabranim hrvatskim poslodavcima, a među njima i Inoxmont-VS d.o.o.

ECO Lider invest priznanje je za doprinos održivom razvoju i kvaliteti života građana te zaštiti prostora i okoliša. Izabrani žiri hrvatskih ekonomskih stručnjaka pod vodstvom prof. dr. sc. Mladena Vedriša nagrada je dodijelio Inoxmontu vezano na investiciju izgradnje i opremu proizvodno-poslovnog kompleksa.

U investicijski projekt krenuli smo, nastavno na dugogodišnji rad i potrebu da proširimo i realiziramo nove poslovne mogućnosti, spajanja domaćeg i inozemnog tržišta, a to je u najvećoj mjeri inozemno tržište u velikim sektorima energetike, kemijske i prehrambene industrije, proizvodnje papira i drugim procesnim industrijama i domaće viskovrijedne radne snage. Dobiveno priznanje, znači nam još jednu potvrdu ispravnosti uloženi napora i znanja u viskom društvu već od ranije poznatih sličnih investicija na tržištu.

Također, nagrada ECO Lider invest za realizaciju našeg razvojno investicijskog projekta u protekle dvije godine daje nam pravi smjer i podstrek za daljnji razvoj. U izgradnju i opremanje proizvodnih pogona, razvoj proizvodnih procesa, potrebne certifikate i standarde kvalitete te zapošljavanje stručnih zaposlenika ulazu se konstantno znatna financijska sredstva kao i iskustva stručnjaka u suradnji s Strojarskim fakultetom i drugim institucijama neophodnim za stalno unapređenje – istaknuo je direktor Mladen Vidović.

Poslodavac sa sjedištem u Sigeu Ludbreškom pritom je posebno vodio računa o energetske učinkovitosti te najsvremenijim tehnologijama očuvanja energije.

Osiguranje i zaokruživanje proizvodnih kapaciteta, kotlovnica na obnovljivi izvor energije – drvenu sječku, interna škola zavarivanja i cjevarije i visoke mjere provođenja zaštite na radu bile su odlučujući faktori kojima je Inoxmont-VS d.o.o. pretekao konkurente za priznanje.

Nagradu je dodijelio profesor Slavko Krajar predsjedniku Uprave Inoxmont-VS-a Mladenu Vidoviću.

Slavko Krajar i Mladen Vidović

Ludbreško solarno drvo na svjetskoj klimatskoj konferenciji u Marrakechu

Konferenciju o klimatskim promjenama Ujedinjenih naroda COP22 u marokanskom gradu Marrakechu krasila su i solarna drveća iz Ludbrega. Četiri drva naručena su po uzoru na identično koje krase ludbreški gradski trg. Drvo je dizajnirao Zlatko Sova, direktor ludbreške tvrtke Inoxmont-VS u čijim pogonima je drvo i izradeno u suradnji s poduzećima Ducati komponenti i Solvis. Ono simbolizira spoj tehnologije i prirode.

Ova velika klimatska konferencija okupila je 20.000 sudionika i blizu 500 najviših predstavničkih država i vlada. Bila je u znaku provedbe klimatskog ugovora potpisanog na Pariškoj konferenciji i njegove implementacije.

Središte ovogodišnjeg okupljanja i ekološkog foruma je bilo na organizacijama i tvrtkama iz mnogih svjetskih država koji su na sebe preuzele provedbu ugovora potpisanog na Pariškoj konferenciji.

Dubravko Bilić najavio kandidaturu za gradonačelnika

Dubravko Bilić najavio je svoju kandidaturu za gradonačelnika. Objavi kandidature su uz aktualnog gradonačelnika nazočili i Renata Potočnik, predsjednica Gradskog vijeća grada Ludbrega i Krešimir Šalig, potpredsjednik SDP-a Ludbreg i gradski vijećnik.

–Prvi i osnovni naš motiv jest da volimo ovaj grad i da nam je Ludbreg svaki dan, cijeli dan u srcu te da želimo od Ludbrega učiniti najbolje mjesto sjeverozapadne Hrvatske. Ono što planiramo uraditi u sljedećem periodu isto tako je usmjerenje isključivo i jedino za dobrobit građana ovoga Ludbrega i svih naselja. Mislimo da smo u ove tri i pol godine koliko upravljamo Gradom Ludbregom odradili svoj posao na najbolji mogući način. Kroz projekte koje je moj tim suradnika prijavio, realizirao smo preko 100 milijuna kuna ulaganja u naš grad. Jedan dio u komunalnu infrastrukturu, jedan dio u poboljšanje životnih uvjeta i kvalitete života naših sugrađana. Ono što nas

posebno veseli u ove 3,5 protekle godine je stvaranje uvjeta, zajedno sa državom i županijom, da i naši gospodarstvenici mogu ulagati i ta brojka uložnih novaca u razvoj gospodarstva doseže nekih 400 milijuna kuna na području grada Ludbrega. – pojasnio je gradonačelnik Bilić.

Naglasio je i značaj prijavljenih projekata.

–Imamo tridesetak milijuna kuna već prijavljenih projekata te očekujemo i njihovu realizaciju. Jedan od tih projekata je uređenje arheološkog parka, šetnice i muzeja u Ludbregu. Imamo također pripremljenih nekih tridesetak milijuna kuna projekata za ruralne fondove, od uređenja kulturnoga centra, gradnje knjižnice, uređenja sportskoga parka, novoga dječjega igrališta, ulaganja u komunalnu infrastrukturu, dakle nove ceste, nove ulice i to je ono što želimo ponuditi našim građanima. Niti zadnji put na izborima nismo imali megalomanske projekte kojih bi se sad

moralo sramiti. Sve ono što smo obećali na prethodnim izborima, zapravo 99 posto toga, ali i puno više od obećanog, smo i realizirali jer ne želimo nikoga obmanjivati, najmanje nas same dovoditi u neugodnu situaciju da nešto obećamo što nećemo moći realizirati. Jedan od ključnih projekata koji je pred nama je pokretanje Aglomeracije Ludbreg, odnosno kanalizacijskog sustava, puno radimo na tome u suradnji s Varkomom i s Hrvatskim vodama i očekujemo početkom proljeća objavu natječaja za projektiranje i izvođenje kanalizacije u Gradu Ludbregu i to će biti jedan od strateških projekata u sljedećem periodu.

S partnerima razgovori objavljeni, dogovori su još u tijeku.

–Sve su to pokazatelji koji nam govore da smo dobro radili zajedno s našim koalicijskim partnerima i da imamo ideje, snage i volje raditi za ovaj grad još jedan četverogodišnji mandat. Nalazimo se ispod pametnog drveta, jednoga od brojnih

Započela zamjena neučinkovite rasvjete

Na području Ludbrega započela je zamjena neučinkovite i štetne rasvjete sa štedljivim i ekološkim LED svjetiljkama.

Podsjećamo, FZOEU (Fond zaštite okoliša i energetske učinkovitosti) odobrio je sufinanciranje opravdanih troškova projekta sa 40 posto sredstava (1.154.457,50 kn) te će njegova Stručna komisija nadzirati provedbu u svim njenim fazama.

Važno je napomenuti da se model energetske usluge (ESCO) nakon prošle godine donijete Uredbe o energetske usluzi tek počeo implementirati u RH, ali sa puno poteškoća, zbog neusklađenosti pojedinih zakona, a model funkcionira na način da se investicija isplaćuje davatelju energetske usluge iz ostvarenih proračunskih ušteda na stavci potrošnje i održavanja javne rasvjete. Uz zamjenu postojećih neadekvatnih svjetiljki izvršit će se i popuna mreže sa nedostajućima, sukladno zahtjevima za pojedinu klasu prometnice, a umjesto postojećih 757 ugraditi će se 956 novih LED svjetiljaka.

Prošlo je već 25 godina od studenoga 1991. godine. Za mladu državu Hrvatsku bili su to najteži dani borbe. Istovremeno dani tuge i ponosa. I danas se bude sjećanja na herojsku borbu branitelja, na žrtve u obrani grada. Vukovar se s malim snagama dugo držao protiv jedne od najjačih sila Europe. Slabo naoružane hrvatske snage imale su 1.800 pripadnika Zbora narodne garde (HV), oko 300 policajaca i 1.100 dragovoljaca. Agresor je napao sa 36.000 vojnika JNA, četnika teritorijalne obrane, imao teško naoružanje, tenkove, borbene avione, vojne brodove. Na grad je padalo dnevno na tisuće granata. Bila je to najžešća bitka u Europi, a Vukovar prvi veći europski grad potpuno uništen od kraja Drugog svjetskog rata.

Poginulo je ili ubijeno više od 1.600 branitelja i civila, ranjeno 1.200. Mnogi su masakrirani nakon pada grada. Neki su nestali u borbama, u probojima, nakon okupacije. Sudbina im je uglavnom nepoznata. JNA i srpska paravojska su iz Vukovarske bolnice odvele 266 ljudi i medicinsko osoblje na farmu Ovcara i tamo ih pogubila. Oko 7.000 osoba, civila i vojnika, odvedeno je u logore po Srbiji i njihova je sudbina bila strašna, brojni su i ubijeni tijekom brutalnih mučenja.

Zabilježena žrtva naših branitelja

Ludbreg se također prisjetio teških dana iz 1991. godine, ali i dana ponosa na brojne branitelje koji su stali u obranu. Upravo kako bi ostalo trajno sjećanje na Ludbrežane koji su tog rujna prije 25 godina otišli u Vukovar, u Vinogradima Ludbreškima na samom ulazu postavljena je ploča s nazivom ulice – Ulica ludbreških branitelja Vukovara.

– Ova ulica i naziv ulice je ulica ljudi koji su prije 25 godina otišli u obranu grada Vukovara. Plan i program udruge je bio da dobijemo ulicu u znak sjećanja na sve njih. Teško je često puta opisati sve strahote koje su se tamo događale, 3-6 tisuća granata dnevno je dovoljno strašno za čuti, a kamoli išta dalje. Zahvalan sam svima koji su doprinijeli ovom događaju, nadam se da će i druge lokalne samouprave imati sluha jer ima nas i iz drugih općina. – rekao je Dragec Kladić, predsjednik Udruge ludbreških branitelja Vukovara 1991.

Ludbreg u obrani Vukovara

Istu sudbinu doživjeli su i branitelji Vukovara s područja ludbreške regije. U sastavu Zasebne postrojbe PU varaždinske od 185 ljudi bilo je 20 policajaca, momci iz Ludbrega i okolice koji su 11. rujna 1991. krenuli na smjenu. To su bili: Dragec Kladić, Mario Melnjak, Franjo Zember, Zlatko Horvat, Dražen Kraljić, Stjepan Kottišćak, Josip Šafarek, Petar Franolić, Josip Kanižaj, Andrija Pišpek, Dražen Hižak, Vitimir Namjesnik, tenkove, borbene avione, vojne brodove. Na grad je padalo dnevno na tisuće granata. Bila je to najžešća bitka u Europi, a Vukovar prvi veći europski grad potpuno uništen od kraja Drugog svjetskog rata.

Tog ranog jesenjeg jutra uoči svitanja, nažalost onedavno pokojni Kruno Juras snimio je fotografiju ispred ludbreške postaje pred ulaskom u autobus. Nitko nije ni slutio da će fotografija postati dokument. Da će to biti njihov zadnji zajednički snimak. Dvojica se nikad nisu vratila kući.

Naši su bili raspoređeni za obranu Borova naselja. U noći 13./14. rujna, počeo je jak minobacački napad, i više nije prestalo. Do kraja opsade palo je na Vukovar oko pola milijuna granata. Naši su među zadnjima položili oružje 20. studeno-

Ulica ludbreških branitelja Vukovara nalazi se na samom ulazu u naselje Vinogradi Ludbreški.

– Mjesec studeni je mjesec sjećanja, branitelji to najbolje znaju. Postavljanje table s nazivom ulice u našem naselju, najmanje je što možemo učiniti a želimo da vas se ne zaboravi i da se strahote koje ste proživljavali nikad ne ponove. – rekla je Katarina Zadravec, predsjednica Vijeća mjesnog odbora Vinogradi Ludbreški. Otkrivanju ploče nazočio je i ludbreški gradonačelnik Du-bravko Bilić.

– Danas na skroman način obilježavamo sve ono što su branitelji prošli u Vukovaru od samih početaka. To su događaji koji su u današnje vrijeme, 25 godina kasnije, mnogima nezamislivi. Otkrivanjem ove ploče Grad Ludbreg još jedanput bilježi žrtvu naših branitelja ali i domoljublje jer posve je razumljivo da čovjek brani svoju

kuću. Odvedeni su u logore gdje su dnevno bili izloženi mučenjima, torturama, ispitivanjima što je značilo batine i psihička izživljavanja najgore vrste.

Različite sudbine

Smjena od 11. rujna u Vukovaru je zatekla Krešimira Pepelka iz Martinića, policajca naše postaje iz prethodne smjene koji je zbog ranjavanja bio u bolnici, te Marijana Stancića iz Hrženice koji je bio u sastavu varaždinske policijske postaje. Zbog bolesti i rana su krajem rujna konvojem iz bolnice izvučeni iz obruča Josip Stančin i Zlatko Klekar, kao i Pepelko iz prethodne smjene. Josipa Kanižaja je 6. studenoga pogodio snajperska vatra i nedugo potom preminuo je u vukovarskoj bolnici. U noći 12./13. studenoga Marijan Levak je s jednom grupom krenuo u probaj. I danas je njegova sudbina nepoznata, a ime mu se nalazi na popisu nestalih. Zlatko Horvat kao teški ranjenik bio je u bolnici, srećom nije ušao u autobus za stratište na Ovcaru, već pukim slučajem u kamion kojim je nakon dva dana vožnje kroz Srbiju i Bosnu, pritom mu je život visio o niti, stigao u Hrvatsku. Petar Franolić jedini je od naših išao u probaju koji je kroz zasjede i minska polja zario tri noći.

Ostalih 14 završilo je u logoru. Odvedeni su u logor Staićevo. Jedino je Mladen Šantavec, zarobljen dan prije, odveden u Sremsku Mitrovicu. Dečki iz Staićeva razmijenjeni su nakon 3 tjedna i vratili su se u Ludbreg 10. prosinca. Šantavec je u logoru ostao najduže, 6 mjeseci, nakon čega je i on razmijenjen.

Preživjeli su osnovali udrugu 'Ludbreški branitelji Vukovara 1991.' koja danas ima 16 članova. Oni koji su bili sposobni nakon oporavka vratili su se u službu, a potom su umirovljeni u različitim terminima. Njihovi, kao i životi njihovih obitelji zauvijek su povezani s Vukovarem.

kuću, to se na neki način i očekuje, ali naši branitelji otišli su stotinama kilometara od svoje kuće, posla i obitelji i stavili se na raspolaganje državi. To je neprocjenjivo i dokaz pravog domoljublja. Postavljanje ploče tek je mali znak naše zahvalnosti. – poručio je gradonačelnik Bilić.

Mješoviti pjevački zbor Podravina također je održao tradicionalni koncert u znak sjećanja na žrtvu Vukovara, a kao gosti nastupili su polaznici dječjeg vrtića Iskrice "Bernarda Varga" i "Biseri", tamburaški sastav kojeg čine branitelji Vukovara.

Također, već tradicionalno na Dan pada Vukovara nakon svete mise u 18 sati na Trgu Svetog Trojstva upaljeni su lampioni u znak sjećanja na žrtvu herojskog grada Vukovara. Učenicima Osnovne škole Ludbreg, njih gotovo 750 upalili su lampione u parku dvorca Batthyany.

Organiziran je i besplatan autobus za Vukovar, a Koloni sjećanja pridružilo se i gradonačelnik Dubravko Bilić, upalio je lampione na Trpinijskoj cesti uz spomen obilježje Blagi Zadri te kako bi još jednom iskazao poštovanje spram Ludbrežana i svih drugih domoljuba koji su se ovdje borili.

Najveće batine za međunarodno priznanje

Mladen Šantavec imao je 22 godine te 1991. koja mu je počela na najljepši način. Oženio se, a supruga Nadica ostala je trudna. No, rat za slobodu nije mogao proći bez njega.

Od 11. rujna dijelio je vukovarske dane sa suborcima iz ludbreške postaje. Njih 13 u logoru prošlo je golgotu od mjesec dana, a njegova je trajala čak 6 mjeseci. Sjećanja su i danas svježa.

– Znali smo mi kud idemo i zakaj. Rasporedili su nas u Borovom naselju, mi iz Ludbrega smo bili u istom kvartu, ali ne na okupu, na punktovima duž Ličke ulice, a ja sam na potezu od Trpinijske ceste prema Borovu selu, stara Banijska ulica do tzv. trokatnice. Treći dan 'nebo i zemlja su se otvorili', napadi i granatiranja non-stop. Već nakon 20-ak dana bilo je jasno da nećemo dočekati svoju smjenu, šalili smo se budemo kartali u srpskim logorima. Skoro je tak ispalilo. Čak smo se pripremali za zimu. Puno peradi i stoke je lutalo, uhvatili smo svinju i meso stavili u pac.

U podrum jedne kuće dovikao sam madrace, a u prostoriju iznad dovikao neku peć gore i tu smo kuhali. Biciklom sam išao u nabavu po kućama. Našlo se tjestenine, riže, mesa, konzervi, povrća je bilo po vrtovima. Teže je bilo s pušaćima, oni su skupljali opuške, vadili duhan, sušili, pa frkali. Sve u ratu brzo naučilo. Najgori su bili minobacački napadi. Po fijuku naučilo pada li granata blizu ili daleko. Granatirali su nas i s broda s Dunava.

Proboj

Kao i neki drugi, i Mladen je zadnjih dana išao u proboj.

– Polako je išlo kraju i pričalo se da bude velik proboj, da napravimo 'klin', pa tko preživi. Do toga nije došlo. Čuli smo i za pregovore. Dobili smo slobodne ruke da punktovi sami odluče što dalje. Moj se odlučio za probaj. Veze su pucale, pa moji Ludbrežani s punktova u Ličkoj nisu znali za naš probaj. Nije to laka odluka, posebno su znali da je su se bojali da će se Srbi osvetiti na njihovim obiteljima po skloništim. Krenuli smo nas 20-ak 2-3 noći prije pada. Sve grupe išle su u probaj prema Vinkovcima, a mi jedini prema Osijeku jer smo ih htjeli iznenaditi.

Ušli smo 300 metara u dubinu, ali smo naišli na minsko polje. Trojica su poginula, neki bili ranjeni. Puzajući smo se vraćali jer su iznad nas fijukali meci. – Pravi pakao bio je zadnjih dana obrane. – Kad smo se vratili iz probaja borbe po gradu su bile sve bliže, ljudi su se povlačili. Kod tzv. alatnice poginuo je Vjekoslav Cerovečki, naš zapovjednik. Ja sam bio u zadnjoj grupi koja je branila taj položaj. Četnici, niški specijalci i tenkovi već su bili blizu. Začas su ušli u alatnicu i tu su bile bliske borbe. Povlačili smo se prema Borovu commercu, a na jednom prolazu suborca ispred mene pogodio je rafal. Valjda je bilo suđeno da on pogine, a ne ja iza njega. –

U trenutku predaje bio je u Borovu commercu.

– Moji dečki iz Ludbrega ostali su u 'obučari', oni su se predali dan kasnije. Ja sam igrom slučaja bio u Borovu commercu. Srpska vojska je tenkovima srušila dva gornja kata, na gornjem je bilo sve puno obuće, na srednjem smo polagali naše mrtve, a ispod je bilo par tisuća žena, djece, staraca i ranjenika. Bila je sreća kaj nije sve od gore pro-palo do dolje jer bi svi izginali. Trebalo je evakuirati ranjenike. Srbi nisu znali koliko nas je još pod oružjem, očito su se bojali novih žrtava na svojoj strani i zato su pregovarali. Objavili su preko razglasa da je gotovo, a potvrdili su to i naši. Nismo znali tko nas vani čeka, pa sam zadržao jedan pištolj. Pomagao sam ranjenom dragovoljcu iz Križevaca da skupa izađemo, on je imao spremnu bombu da je aktivira. Ako vani budu četnici ili počne ubijanje budemo srediili barem par njih. Pištolj sam spustio u travu kaj sam vidio oficire JNA i TV kamere. Vani su nas pretresli i odmah u autobuse.

Ušli smo 300 metara u dubinu, ali smo naišli na minsko polje. Trojica su poginula, neki bili ranjeni. Puzajući smo se vraćali jer su iznad nas fijukali meci. – Pravi pakao bio je zadnjih dana obrane.

– Kad smo se vratili iz probaja borbe po gradu su bile sve bliže, ljudi su se povlačili. Kod tzv. alatnice poginuo je Vjekoslav Cerovečki, naš zapovjednik. Ja sam bio u zadnjoj grupi koja je branila taj položaj. Četnici, niški specijalci i tenkovi već su bili blizu. Začas su ušli u alatnicu i tu su bile bliske borbe. Povlačili smo se prema Borovu commercu, a na jednom prolazu suborca ispred mene pogodio je rafal. Valjda je bilo suđeno da on pogine, a ne ja iza njega. –

U trenutku predaje bio je u Borovu commercu.

– Moji dečki iz Ludbrega ostali su u 'obučari', oni su se predali dan kasnije. Ja sam igrom slučaja bio u Borovu commercu. Srpska vojska je tenkovima srušila dva gornja kata, na gornjem je bilo sve puno obuće, na srednjem smo polagali naše mrtve, a ispod je bilo par tisuća žena, djece, staraca i ranjenika. Bila je sreća kaj nije sve od gore pro-palo do dolje jer bi svi izginali. Trebalo je evakuirati ranjenike. Srbi nisu znali koliko nas je još pod oružjem, očito su se bojali novih žrtava na svojoj strani i zato su pregovarali. Objavili su preko razglasa da je gotovo, a potvrdili su to i naši. Nismo znali tko nas vani čeka, pa sam zadržao jedan pištolj. Pomagao sam ranjenom dragovoljcu iz Križevaca da skupa izađemo, on je imao spremnu bombu da je aktivira. Ako vani budu četnici ili počne ubijanje budemo srediili barem par njih. Pištolj sam spustio u travu kaj sam vidio oficire JNA i TV kamere. Vani su nas pretresli i odmah u autobuse.

– Naši su me tražili za razmjenu 10. prosinca. No, ovi nisu htjeli dati podatke Međunarodnom Crvenom križu tak da u Hrvatskoj nitko nije znao jesam li živ, pa ni moji doma. Baka je već dala služiti misu za mene. Nakon dva mjeseca napokon sam se preko Crvenog križa javio doma. Dopisivali smo se na formularima koji su išli od ludbreškog, preko državnog do međunarodnog Crvenog križa. Jednom je na formular bila prikklamana slika moje tek rođene kćeri Samante. To mi je donijelo puno veselja. Prvi put sam je vidio nakon razmjene kad je napunila točno 6 mjeseci. Zatočnici su znali da su počele razmjene zarobljenika.

– Vukovarci koji su imali rodbinu u Srbiji mogli su dobiti paket, pa je jedan dobio mali radio. To je bila najbolja stvar kaj nam se dogodila. Slušali smo vijesti s jedne i s druge strane koje su javljali i o razmjenama. Sretan si zbog onih kaj odlaze, ali je iza toga još teže ostati. Pitaš se kad bude nova razmjena i budem li na tom popisu? Preko jednog fer čuvara, Madara, doznao sam da su na pritisak Crvenog križa morali ukinuti Staićevo. U razmjenju su išli niže rangirani, a više policajce poslali su k nama u Mitrovicu, pa je čuvar od njih dobio tu informaciju. –

Usljedilo je Mladenovih gotovo 185 dana zatočeništva.

– To je bilo puno gore nego na prvoj liniji. Počelo je još na putu. Negdje kod Iloka izveli su nas iz autobusa, došli su neki domaći i počela je macklaja, prijetnje da će nas pobiti. Sremska Mitrovica je civilna kaznionica, kompleks s više objekata, nešto poput Lepoglave. Jedan objekt bio je za nas. U dvorištu su nas dočekali košava, prvi snijeg i špalir 'dobrodošlice' - glava dolje i ruke na leđa, mlatili su s alkatenkama, cijevima, svime čime su stigli. Bilo nas je jako puno. Unutra su nas popisali, ote li su nam i ono malo kaj smo imali, meni lančić i vjenčani prsten i malo novaca za koje su mi dali potvrdu da je to 'konfiskovano'. Smjestili su nas u prostorije 16 x 40 metara, a unutra nas je bilo 150, spalivali smo jedni preko drugih. Takvih soba bilo je više. –

Neljudski tretman nije javljao svih 6 mjeseci. – Pojedinci smo išli na ispitivanja, odvedu te u 7, čekaš u hodniku naslonjen na zid 7-8

Na hipodromu, ispred papamobila s papom Ivanom Pavlom II.

Mladenovo najdraže priznanje je Spomen plaketa Grada Vukovara

sati, a oni koji prolaze hodnikom svaki te barem jedanput lupi. Lakše je bilo podnijeti batine od psihičkog maltretiranja. Tukli su i po tabanima, morali smo klečati na stolu, 'pjevati, plesati... Svašta je bilo. Najveće batine dobili smo na dan međunarodnog priznanja Hrvatske. Gadno je bilo kad smo svi dobili uši. Tek nakon tri mjeseca pustili su nas prvi put u dvorište udahnuti friški zrak. U početku smo dobivali paštetu od 5 grama na dvije osobe, pa juhu s malo zelja i žlicom paradajza. Napoj, a morao jesti da preživiš. Jedino smo se najeli kad bi dobili grah. Mladenova sudbina bila je nepoznata dva mjeseca.

– Naši su me tražili za razmjenu 10. prosinca. No, ovi nisu htjeli dati podatke Međunarodnom Crvenom križu tak da u Hrvatskoj nitko nije znao jesam li živ, pa ni moji doma. Baka je već dala služiti misu za mene. Nakon dva mjeseca napokon sam se preko Crvenog križa javio doma. Dopisivali smo se na formularima koji su išli od ludbreškog, preko državnog do međunarodnog Crvenog križa. Jednom je na formular bila prikklamana slika moje tek rođene kćeri Samante. To mi je donijelo puno veselja. Prvi put sam je vidio nakon razmjene kad je napunila točno 6 mjeseci. Zatočnici su znali da su počele razmjene zarobljenika.

– Vukovarci koji su imali rodbinu u Srbiji mogli su dobiti paket, pa je jedan dobio mali radio. To je bila najbolja stvar kaj nam se dogodila. Slušali smo vijesti s jedne i s druge strane koje su javljali i o razmjenama. Sretan si zbog onih kaj odlaze, ali je iza toga još teže ostati. Pitaš se kad bude nova razmjena i budem li na tom popisu? Preko jednog fer čuvara, Madara, doznao sam da su na pritisak Crvenog križa morali ukinuti Staićevo. U razmjenju su išli niže rangirani, a više policajce poslali su k nama u Mitrovicu, pa je čuvar od njih dobio tu informaciju. –

Usljedilo je Mladenovih gotovo 185 dana zatočeništva.

– To je bilo puno gore nego na prvoj liniji. Počelo je još na putu. Negdje kod Iloka izveli su nas iz autobusa, došli su neki domaći i počela je macklaja, prijetnje da će nas pobiti. Sremska Mitrovica je civilna kaznionica, kompleks s više objekata, nešto poput Lepoglave. Jedan objekt bio je za nas. U dvorištu su nas dočekali košava, prvi snijeg i špalir 'dobrodošlice' - glava dolje i ruke na leđa, mlatili su s alkatenkama, cijevima, svime čime su stigli. Bilo nas je jako puno. Unutra su nas popisali, ote li su nam i ono malo kaj smo imali, meni lančić i vjenčani prsten i malo novaca za koje su mi dali potvrdu da je to 'konfiskovano'. Smjestili su nas u prostorije 16 x 40 metara, a unutra nas je bilo 150, spalivali smo jedni preko drugih. Takvih soba bilo je više. –

Neljudski tretman nije javljao svih 6 mjeseci. – Pojedinci smo išli na ispitivanja, odvedu te u 7, čekaš u hodniku naslonjen na zid 7-8

Na hipodromu, ispred papamobila s papom Ivanom Pavlom II.

U 3 u noći uđe čuvar i proziva. Moje ime je pročitao zadnje sa zadrskom, tak da sam bil u šoku. Na brzinu se pozdraviš s ljudima oko sebe i uzmeš papiriće koje smo imali pripremljene za one koji idu van da javu obiteljima onih koji ostaju. Razmjena je bila kod Lipovca, a iako je bilo provokacija sve je prošlo dobro. – Doček u Zagrebu bio je u dvorani Centra 'Vinko Bek'. Mladen nije očekivao da itko od njegovih zna da dolazi kući. – Bila je velika gužva. Vidio sam policajce iz Varaždina i mislio da će me oni odbaciti doma. No, netko me s leda uhvati oko pasa i podigne u zrak, a to nije bio problem jer sam otišao sa 75, a vratio se sa 46 kil! Bio je to Robi Sanjković iz Slanja, nje-mu sam firmami kum. Došli su po mene i njegov tata Stjepan, moja žena, šogor. Tata je stalno zval u ministarstvo i tak je saznao da budem razmijenjen. –

Nakon oporavka vratio se u službu i do umirovljenja odradio još par mirnih terena. S ponosom pokazuje na zidu dnevnog boravka fotku sa zagrebačkog hipodroma povodno dolaska pape Ivana Pavla II kada je bio u osiguranju. Dobitnik je više priznanja, odlikovavanja Red Nikole Šubić Zrinskog i Spomenice Domovinskog rata, te Spomen-plakete Grada Vukovara koja mu je, kaže, najdraža. Nakon svega kaže:

– Za daljnju obranu ljudstvo nije bilo upitno, problem je bio manjak težeg oružja, streljiva i to da smo imali na brizi puno civila i ranjenika. Važno je da smo Srbe zaustavili i možda je to bilo presudno za rat. Nakon svega sad nas tretiraju kao parazite proračuna. A dok je trebalo bili smo prvi i na prvim crtama, topovsko meso. Znam da svi ljudi ne mogu biti isti, ali znam one koji su izbjegavali pozive. Ja sam osjećao moralnu obvezu odazvati se u obranu. –

I na kraju kaže: – Opet bih išao kada bi se to tražilo od mene. To kaj se doživljava na ratištu sa suborcima je posebno, nigdje drugdje se to ne vidi, ne doživljava. Kakav je bio osjećaj na povratku prijeci granicu, opet videti svoje, dom, Hrvatsku? Nema toga koji bi to mogao meni platiti. – Mladen i Nadica imaju troje djece, žive u Martijancu.

Zlatni pir Rade i Dušana Jankovića iz Segovine

Veliku tortu prekrivala je 'srčekima' pričvršćena, oveća crno-bijela fotografija djevojke i mladića, a ispod nje 'čokoladni' potpis koji sve govori – 'Sretna 50. godišnjica braka...'. Fotografija je stara više od 50 godina.

–Slikali smo se par dana prije vjenčanja u Ludbregu kod Bogadija (foto-radnja poznatog ludbreškog fotografa –op. p.). On je snimio i vjenčanu sliku, a i vozio nas je na vjenčanje.–

Tako pričaju Rada (67) i Dušan Janković (76) iz Segovine. Njih dvoje ovih je dana navršilo 50 godina bračnog staža, dočekalo zlatni pir. U maloj Segovini se ne pamti takav slučaj, uostalom danas su rijetki parovi koji to dožive. Rada i Dušan počeli su zajednički život 21. studenoga 1966. godine.

–Upoznali smo se 1964. Ona je iz Bolfana, a ja sam rođen u Segovini. U mladosti sam se bavio muzikom, u sastavu smo imali svirača gitare, violine, kontrabasa, bubnjeva, a ja sam svirao harmoniku. Glazbu me učio Mirko Bedeković, bio mi je učitelj u Ivančecu, a poslije je bio učitelj u Svetom Đurdu. Po okolici smo svirali zabave i

svatove. U jednim svatovima gdje samo svirali, ona i ja smo se upoznali i prohodali. Dvije smo godine hodali i onda sam predložio ženidbu. Znam se šaliti da je se nisam mogao otarasiti, pa sam je pitao da se riješim brige, hahaha. Pristala je od prve! – veselo priča Dušan. Rada otkriva zašto se zagledala u stasitog mužičkaša.

–Ha, čujte, bio je dobar, simpatičan. A i zgodan dečko. Ne mogu to poreći, kak je bilo je bilo. Samo to onda nije bilo k'o danas, nije bilo telefona, pa je k meni u Bolfan dolazio biciklom. U godinu dana išli bi dva-tri puta u kino, na kakvu seosku zabavu i to vam je bilo to. U svibnju smo se zaručili, a nakon šest mjeseci se i vjenčali. – kaže Rada.

Crkveno vjenčanje bilo je u Bolfanu, a u Ludbregu civilno. –Upoznali smo se 1964. Ona je iz Bolfana, a ja sam rođen u Segovini. U mladosti sam se bavio muzikom, u sastavu smo imali svirača gitare, violine, kontrabasa, bubnjeva, a ja sam svirao harmoniku. Glazbu me učio Mirko Bedeković, bio mi je učitelj u Ivančecu, a poslije je bio učitelj u Svetom Đurdu. Po okolici smo svirali zabave i

–Baš onda su u modi bile kraće vjenčanice, pa sam je dala šivati kod šnajderice Jelke Vadon u Ludbregu. On je bio u lijepom crnom odijelu, tak se nosilo za vjenčanje. Svatovi su bili na dva dana, prvu

Rada pokazuje fotografiju sebe i vjenčanici

Obitelj - iza slavljenika iza s lijeve su zet Dušan, kći Zvezdana, unuk Zoran s djevojkom Biljanom, zet Dejan i kći Sladana

RECEPTI ZA SRETAN BRAK

večer kod kojih u Bolfanu, a idući kod njegovih u Segovini. Još onda nije bilo društvenih domova, pa su svadbe bile u kućama, sude se skupljalo po selu. Bilo je 80-ak svatova iz moje i njegove familije. – priča Rada.

Ona je bila jedinica, a Dušan je imao tek starijeg brata koji se već bio oženio i otišao za zeta. Tako je Rada došla za 'snehu', živjeli su s Dušanovim roditeljima i oboje ističu kako su se jako dobro slagali. I sasvim pristojno živjeli su od rada na poljoprivredi.

–Ova kuća katinica napravljena tri godine prije nego smo se oženili, velika je i bilo je dosta prostora. Imali smo oko 10 jutara oranica, gorice. Držali smo stoku, a nikad nismo imali više od 7 krava. I još smo pomagali na poljoprivredi njenim roditeljima. Nije bilo traktora, radilo se s konjima i ručno. Prvi traktor kupio sam 1968., a sveukupno sam kupio pet novih i sve priključke za njih. Sve sam uspio ostvariti, pa i prvi auto kupio sam 1970. Nitko nije bio ni u penziji niti u radnom odnosu, a solidno smo živjeli. Puno se radilo i sve je nekako išlo. Moralo se jer su došla i djeca. – kaže Dušan. Stariju kći Zvezdanu dobili su 1969., a druga kći je Sladana, mlada šest godina.

–Najljepši trenuci bili su nam kad su se rodila djeca, bili smo sretni i sve bi dali za njih. Bilo je dana i kad je bilo teško, puno se radilo, a stalno nešto kupovalo, pa smo se ponekad morali stisnuti, kak se kaže. Kad bi došla takva kriza pazili smo da kćeri to ne osjete. Nekako je išlo. Djecu smo školali, kad su se obje zaposlile pomogli smo im tako da smo svakoj kupili mali auto da lakše mogu na posao. Ipak smo izvan prometnih linija. – kažu slavljenici.

Ponosni su na kćeri koje su s vremenom osnovale vlastite obitelji. Njih ništa nije vuklo

Fotografija s vjenčanja 1966. godine

da napuste Segovinu, a pomalo žale što i kćeri nisu ostale.

–Obje su osnovnu školu završile u Ludbregu, gimnaziju u Varaždinu, a Sladana je tamo išla i na studij. Zvezdana je kemijski tehničar i radi u Belupu u Koprivnici. Sa suprugom Dušanom živi u Ribnjaku. Imaju sina, našeg jedinog, predivnog unuka Zorana, baš smo nedavno proslavili njegov 25. rođendan. Sladana sa suprugom Dejanom živi i radi u Ivanskom kod Bjelovara, tamo u osnovnoj školi je profesor informatike. Kao roditelji smo spremni što imaju lijepe i skladne brakove. Zaista imamo prekrasnu djecu, dobre zetove, predivnog unuka. Posjećuju nas često, Zvezdana živi tu blizu, pa dolazi češće, a Sladana barem svaka dva tjedna. Dođu svi kad treba nešto pomoći traktorom, na polju. Mislili smo da će jedna od cura ostati doma, nasuprot kuće imamo jednu veliku parcelu gdje se mogla podići još jedna kuća. Ali, tako su odlučile, to je njihov život. Nama je najvažnije što vidimo da su sretni i zadovoljne, onda smo i mi sretni. –

Kako danas gledaju na svojih 50 godina zajedničkog života? –Možemo reći da smo zaista imali sretan brak, uspjeli smo u svemu što smo zamislili. Po meni nema pravog recepta za dug i uspješan brak. Treba nam pameti, zdravlja i puno sreće. A sve drugo se samo posloži – tvrdi Dušan. A Rada dodaje: –Znali smo se zakačiti kao u svakoj vezi, ali bilo je puno više ljepših trenutaka od onih malo ružnijih. Sve u svemu uživali smo. Uz ljubav, mislim da je

najvažnije poštovanje jednog prema drugome i obostrano razumijevanje.–

Ušli su u godine kada treba brinuti o zdravlju. Dušan je prije 10 godina imao blaži moždani koji srećom nije ostavio nikakvih posljedica, ali mora koristiti lijekove. Rada je relativno dobrog zdravlja. Žive sami i imaju više slobodnog vremena nego prije kada je bilo više ukućana.

–Više nismo u godinama kad možemo nešto stvarati, ali još radimo na imanju. Ja i danas rado idem u lov, to mi je hobi od mladosti. Ona gleda serije, to su same gluposti. – kaže Dušan.

A Rada uzvraća:

–Je, volim gledati serije, a on se tu izvali na kauč pa spava, eventualno pogleda dnevnik i sport. Moramo nešto raditi, ne smijemo samo sjediti, dali smo nešto zemlje u najam, a nešto još sami obrađujemo, hranimo krmače, svinje, perad. –

Ništa nisu planirali za svoj zlatni pir, ali zato jesu kćeri. Planirale su to napraviti potajno da bude veliko iznenađenje, ali se pripreme nisu dale sakriti. –Kazale su nam: 'tata i mama vi ste puno za nas učinili, nama ste uvijek složili slavlje rođendana i druga slavlja, a da mi ne možemo vama prirediti ovaj dan. Sve su djeca organizirala, nama ništa nisu dali raditi.–

Rada i Dušan slavljeničku tortu razrezali su u društvenom domu u Segovini pred 30-ak članova uže rodbine, kumovima i prijateljima, u veselom raspoloženju uz zajedničku večeru.

DRUŠTVO SVEČANO PROSLAVILO OBLJETNICU

70 godina LD Srnjak Ludbreg

Lovci ludbreškog 'Srnjaka' okupili su se 3. studenog u svom lovačkom domu kako bi proslavili 70 godina od osnutka i to na dan Svetog Huberta, zaštitnika lovaca. Proslavi ovog vrijednog jubileja ludbreškim lovcima pridružili su se ludbreški gradonačelnik Dubravko Bilić, predsjednik Lovačkog saveza Varaždinske županije Ivan Kutnjak te prijatelji i kolege lovci iz susjednih lovačkih društava i to iz LD 'Patka' Sveti Đurd, LD 'Prepelica' Mali Bukovec, LD 'Fazan' Veliki Bukovec, LD 'Vepar' Rasinja, LD 'Vepar' Veliki Poganac i LD 'Šljuka' Martijane.

Nakon okupljanja svečana povorka s lovačkim zastavama te križem i svijećom u jelenskom rogovlju prošla je glavnim ludbreškim trgom do župne crkve Presvetog Trojstva u kojoj je održano misno slavlje u spomen na zaštitnika lovaca Svetog Huberta. Misu je predvodio župni vikar, vlč. Kristijan Stojko. Poslije svete mise u lovačkom domu održana je svečana večera. Na osnivanje i sedam desetljeća aktivnog rada podsjetio je predsjednik Antun Novota.

–Gledajući vas okupljene gledam više generacija lovaca od kojih nas jedni mogu poučiti svojim iskustvom i prenijeti znanje onima koji su na početku svog lovačkog puta. Upravo to zajedništvo i prijateljstvo obilježje je lovaca koje nas povezuje. Naši članovi svakod-

nevno brinu o brojnoj divljači, a nesebičnim radom i postignutim rezultatima dokazuju da su prije svega zaštitari, uzgajivači i dobri gospodari. Posebno hvala našim suprugama koje su danas s nama – rekao je Novota.

U ime Lovačkog saveza Varaždinske županije lovcima je na svestranom angažmanu i uspješnom gospodarenju lovištem čestitao Ivan Kutnjak. Gradonačelnik Dubravko Bilić je pak ludbreškim lovcima zahvalio na aktivnom djelovanju u lokalnoj zajednici. Druženje su uveličali i tamburaši KUD-a Anka Ošpuh.

Danas je lovstvo s jedne strane način života, povezanost s prirodom, tradicija, etika i kultura koja ima svoju povijest i čije vrijednosti treba njegovati za buduće naraštaje. S druge strane predstavlja veliku obavezu i izazov u gospodarenju s divljači i lovištem, radu na edukaciji mladih za lovstvo, razvoju lovnog streljaštva i lovnog turizma.

Ludbreški lovci su uvijek dobri domaćini svojim kolegama, ali i rado viđeni gosti u lovištima diljem Hrvatske gdje uvijek koriste priliku za promociju kraja iz kojeg dolaze. Vrijedi istaknuti da je Hrvatski lovački savez nedavno donio odluku da će 2017. godine središnja proslava Svetog Huberta biti održana u Ludbregu. Veliko je to priznanje za lovstvo Varaždinske županije i Ludbrega.(dv)

LD Srnjak proslavilo važnu obljetnicu

Prilikom obljetnice slavljenica je i sveta misa

Sveti Hubert rođen je u drugoj polovici 7. stoljeća u Toulouseu. Iako porijeklom iz francuske plemićke obitelji, kao strastveni lovac usudio se umetnuti križ i svijeću u sredinu jelenskih rogova. Zbog toga te zbog dokazane odanosti kršćanskoj kulturi, lovci su ga devet stoljeća kasnije uzeli za svoga zaštitnika.

Dakle, od 16. stoljeća lovci su tradicionalno na dan njegove smrti 3. studenog odlazili na Svetu misu, a zatim nakon bogoslužja održavali lovački bal. Zato će lovci 'Srnjaka' i njihovi gosti na županijsku proslavu Svetog Huberta morati dovesti svoje supruge u većem broju.

Prehrana u hladnim danima

Domaća starinska namirnica – repa

Repa je korijenasto povrće koje je poznato još iz vremena helenizma i rimskog carstva, iako se pretpostavlja da je bila poznata još i ranije. Prije otkrića krumpira bila je osnovna prehrambena namirnica. U većini zemalja bila je dobro prihvaćena osim u Velikoj Britaniji, vjerojatno zbog toga što se u 19. stoljeću koristila samo kao hrana za stoku. U Francuskoj se pirjala i posluživala glazirana uz patku, u Italiji se s njom radio rizoto, dok se u Japanu najčešće kiselila. U našoj zemlji poznata nam je kao česta namirnica na našim tradicionalnim jelovnicima.

Donji dio repe koji raste u zemlji je bijele boje, dok je gornji, koji raste izvan zemlje ljubičast, crvenkast ili zelen, ovisno o količini sunčevog svjetla. Za prehranu se koristi korijen iako je i lišće repe jestivo. Poput kupusa i radiča ima ljutkasti okus koji postaje blaži termičkim obradom.

Repa je povrće koje ulazi u skupinu kupusnjača, a one imaju važnu ulogu u prevenciji bolesti i očuvanju zdravlja.

Priprema repe

Svježu repu možete koristiti naribanu za salatu ili naribanu na rezance skuhati u varivu. Najviše hranjiv sastojaka je sačuvano u svježoj repi. Isto tako jedan od najčešćih načina je kiseljenje repe. Kiseljenje je prirodan način konzerviranja povrća.

Prilikom konzerviranja gubi se velik dio dragocjenih sastojaka u hrani, dok je kiselo povrće bogato vitaminima i mineralima. Manje količine možete ukiseliti u većoj stakleni, tako da ogulite i naribate repu na rezance, natiskajte rukama u staklenku u zalijete mlakom vodom.

Po želji stavite biber i kim. Malo je opteretite, najbolje cijelim komadićem repe. Repa da bi se ukiselila mora biti na sobnoj temperaturi.

Kisela repa priprema se kao i kiseli kupus, te je uz dodatak graha i suhog mesa omiljeno zimsko varivo. (Ž.N.)

ŠTRUKLI S REPOM I SIROM (SLATKA VARIJANTA)

Sastojci za tijesto: 30 dag glatkog brašna, 20 dag oštrog brašna, 4 žlice ulja, prstohvat soli, 1 žlica octa ili limunova soka, 3,5 dl mlake vode

Umijesite tijesto od navedenih sastojaka i podijelite ga na dva dijela, te pustiti da odstoji 1 sat.

Priprema nadjeva za repu: Repu ogulite, naribajte i prokuhajte 45 min. Nakon što se prokuha, repu 3-4 puta isperite i dobro ocijedite (istisnite rukama) Ocijedenu repu zalijete sa 5 dl mlijeka i ostavite da odstoji 4 sata. U ocijedenu repu dodajte sir, jaje, šećer i malo soli. Sve zajedno promiješajte.

Prijedlog za vrlo neobičan, ali nadasve zdrav i ukusan nadjev

Jedna od neobičnijih i ne tako čestih varijanti može biti nadjev od mrkve. Željenu količinu mrkve naribajte i prodinstajte na kokosovom ili običnom ulju. Dodajte šećer po želji, vanilin šećer i cimet.

Ovim nadjevom iznenadit ćete svoju obitelj, ali i goste, nadasve one koji žele probati nešto drugačije od klasičnih nadjeva.

Štrukli s repom i sirom

OSNOVAN KLUB DIJABETIČARA

Klub dijabetičara Ludbreg osnovan je u Ludbregu povodom Svjetskog dana dijabetesa 14.11. Svečanost osnivanja kluba održana je u sklopu obilježavanja Dana šećerne bolesti u hotelu Amalia.

Klub je osnovan na inicijativu dr. Dragice Lukić, liječnice u ordinaciji obiteljske medicine, uz podršku Udruge za zaštitu od dijabetesa Varaždinske županije. Dijabetolozi godinama upozoravaju na premlu aktivnost u Primarnoj zdravstvenoj zaštiti, a zapravo se u malim sredinama najviše može problem dijabetesa približiti svakom pojedincu te njihovim obiteljima.

U svom pozdravnom govoru predsjednica Kluba dr. Dragica Lukić, posebno je istaknula sve više oboljelih od šećerne bolesti među populacijom, bez obzira na dob. Cilj smisao i glavna vodilja u osnivanju Kluba dijabetičara Ludbreg bila je potpora oboljelim, edukacije rizičnih skupina, razmjena iskustava, pomoć u ostvarenju prava i ono najvažnije druženje oboljelih i međusobna potpora njima samima kao i njihovim obiteljima.

–Liječnica sam u Ludbregu već 34 godine, ovo je moje prvo i jedino radno mjesto. Pratim što se događa u našim ambulancama. U mojoj ambulanti trenutno ima 330 registriranih dijabetičara. U našoj zajednici općina, pritom mislim na Grad Ludbreg, općine Mali i Veliki Bukovec, Martijanec i Sveti Đurd, djeluje devet ordinacija u primarnoj zdravstvenoj zaštiti pa kad to pomnožimo možemo reći da u našoj zajednici imamo 2500-3000 dijabetičara. Trend rasta ove bolesti, također i hipertenzije je enorman i u Hrvatskoj i u svijetu, posebno ipak moram reći Hrvatskoj i Sloveniji. „Dobro je“ kada dijabetes odmah pokaže pravo lice, naprave se pretrage, i počinje sa liječenjem.

No, kod nekih pacijenata postoji period koji zovemo predijabetes: Tada još niste svjesni da zapravo imate dijabetes, jer vam šećeri nisu tako visoki, ili ga niste godinama izmjerili, ili je šećer kod mjerenja samo ponekad bio natašte malo povišeni, pa to nije previše zabrinulo ni vas ni vašeg liječnika. A kakav je 2 sata iza jela? Takvih osoba u Hrvatskoj ima oko 60 000 – kaže dr. Dragica Lukić.

Tu se treba snažno djelovati na što više razina. - U zajednicama- Klubovima, u PZZ, škole, dijabetolog, pa ako hoćete i na RM. Tako bi se najbolje pomoglo pacijentu i obitelji. Počevši od edukacija struke: da je to kronična opasna bolest, s kojom treba naučiti živjeti... Zatim podrška i razmjena informacija istooboljelih osoba kroz društva i radionice u Klubovima. Jer kada bi se što snažnija podrška dala baš ovoj skupini pacijenata da drastično promijeni sebi svoje loše životne navike te da započne s tjelovježbom, aktivnim hodanjem svakodnevno, da nauči o adekvatnoj prehrani i pravilnom raspodjelom obroka, imali bismo dugoročno rezultate, te smanjenje oboljelih. Npr. i koliko ljudi ne doručkuje, što je potpuno loše... Koliko ljudi ima prvi obrok tek u popodnevnom trenutku, a večeru te grickalice od TV u kasnim večernjim satima... Ujedno sam sad i objasnila djelokrug i interes rada Kluba - objašnjava dr. Lukić.

Tijekom osnivačke večeri predavanje je održala dr. Vesna Šimegi Đekić, spec. dijabetolog OB Varaždin. Podsjetila je na težinu bolesti, mogućnosti liječenja te veliki broj komplikacija koje se javljaju kao posljedice loše regulacije. Također posebno je istaknula važnost samo-kontrole i discipline u trošenju ordinirane terapije, te važnost dobre suradnje sa sestrom i li-

ječnikom u PZZ, koji su zapravo pacijentu uvijek na raspolaganju. Drago mi je što mogu pohvaliti Ludbreg jer naše patronažne sestre su svuda, ekipa Crvenog križa je svugdje. Male zajednice općina organiziraju mjerenje šećera. – kaže dr. Dragica Lukić.

Na kontrole se poziva trudnice, žene koje su imale gestacijski dijabetes, kroničare, osobe s viškom kilograma, osobe koje u obitelji imaju oboljele od dijabetesa.

-I lokalne zajednice trebaju se više zalagati: Zar je sport samo nogomet? Svako selo ima nogometno igralište... A zašto nemamo npr: biciklističke staze? Uhodane uređene šetnice u našim prelijepim šumama, uz rijeke... Zašto nemamo bazen za plivanje? Već od osmog razreda trebalo bi zapravo educirati učenike stoga mi je posebno drago na predavanju bilo vidjeti prof. Ž.M. Bilić iz Osnovne škole Veliki Bukovec, koja je imala dva učenika sa dijabetesom. – kaže dr. Lukić.

U zabavnom dijelu programa nastupili su učenici Osnovne glazbene škole Ludbreg, duet na flauti Doroteja Hegeđuš i Antonija Nakić čiji je mentor Slobodan Vadunec, Vokalni sastav „Pajdašice“ te Mješoviti pjevački zbor „Podravina“ iz Ludbrega. Svečanost su svojim prisustvom uveličali zamjenica gradonačelnika Vera Jadanić, dr. Jasenka Begić u ime Zavoda za Hitnu medicinu Varaždinske županije, glavni tehničar Zoran Žeželj, Antonija Brlek predsjednica Udruge za zaštitu od dijabetesa Varaždinske županije, monsijor Josip Đurkan.

Sama inicijativa i osnivanje Kluba dijabetičara Ludbreg, pobudila je veliki interes kod stanovništva Ludbrega i okolice. Samo svečanosti prisustvovalo je oko 180 ljudi.

POSTANITE ČLAN KLUBA!

Ispunivši Pristupnicu (na kojoj su kontakt telefoni, br. žiro računa na koji platite članarinu od 50 kuna), postane se član Kluba. Poštom dobijete člansku iskaznicu: dijabetičar-TAMNOPLAVU s osnovnim savjetima o pomoći i samopomoći u slučaju potrebe, članovi simpaticizeri-SVIJETLOPLAVU. Tijekom godine svaki član dobit će reklamne materijale, i 6 časopisa „DIJABETES“-Glasilo Hrv. saveza udruga dijabetičara. U časopisu poznati hrvatski i strani stručnjaci pišu o problematiki vezano uz dijabetes, kao i o mnogim drugim bolestima, koje našalost „idu ruku pod ruku sa dijabetesom“...

Prijavite se za odlazak na plivanje! Srijedom dijabetičari imaju na varaždinskim bazenima plaćeno plivanje, tj. vježbanje u bazenu s fizioterapeutom. U tjeku je uređenje prostora, izrada WEB-stranice.

„Pokušat ćemo, oboljele navoditi da čim više ostave, TV, kompjutere, laptope i da krenu hodati, plivati, šetati, planinariti, da se druže, da putuju, da se smiju. Jer u konačnici kako je lijepo rekla nada dogradonačelnica: „Smijeh je jako dobar i snažan lijek“, - zaključuje na kraju dr. Lukić.

Donatorska večera udruge Margareta

A ni ovaj put cilj djelovanja nije bio malen. Naime, prikupljena sredstva na donatorskoj večeri utrošit će se za kupnju božićnih darova za 70 sigečkih

mališana. Osim toga 'Margareta' će darivati i petogodišnjeg dječaka iz obitelji Prispilović iz Cvetkovca. Donatori tombola i namirnica za večeru bili su:

Grad Ludbreg, Podravka, KTC Čakovec, Trgovina Štef, Stolarija i pilana Ratković te OPG-ovi s područja sela Sigetec Ludbreški. (D. Vadunec)

JER SMIJEH JE LIJEK!

Završio je jedanesti po redu festival kajkavske komedije – Dani Mladena Kerstnera 2016. U četiri festivalska dana izvedeno je 17 predstava, a posljednja dva dana dana kinodvorana Centra za kulturu i informiranje „Dragutin Novak“, koji je ujedno i organizator manifestacije, bila je ispunjena do zadnjeg mjesta.

-Svake godine raduje činjenica što nam se javljaju nove amaterske družine, dok s druge strane ima onih koji su česti gosti. Primjerice PAS, odnosno Priložka amaterska scena iz Preloga nije izostala ni s jednog festivala koje smo dosad organizirali. Zivimo u ozbiljnim trenucima i ljudima je potrebno smijeha za opuštanje, a mislim da je kajkavski govor pogodan upravo za tako nešto. Najvažnije je upravo da se publika dobro osjeća. Kad tome dodamo mješavinu kajkavskog govora koji se na ovom festivalu može čuti, vjerujem da je dobra zabava zagaranitirana. To uostalom pokazuje da nema problema s publikom u sva četiri festivalska dana, ipak treba izdvojiti vremena svaki dan za posjetu predstavama. – kazao je mr. Branko Dijanošić, ravnatelj Centra za kulturu i informiranje „Dragutin Novak“.

Teškove uglavnom pišu amateri koji djeluju u pojedinim društvima i koji se već niz godina pojavljuju na Danima Mladena Kerstnera u Ludbregu. - Svake godine se inače drži mo scenarija Mladena Kerstnera, a ove godine smo odlučili, potaknuti političkom situacijom u našoj državi napraviti predstavu pod nazivom „Izbori“. Učenicima su odlično prihvatili ideju, mislim da je čak polovica teksta bila improvizirana, znači toliko su dodavali, uživali se u uloge i vidi se da im gluma pričinjava veliko zadovoljstvo. Zao mi je što nam najbolji glumci, naši osmaši odlaze, ali rastu novi naraštaji, u petim razredima ima već onih koji su spremni glumiti i imaju volju. Vjerujem da ćemo i dalje biti gosti na Danima Mladena Kerstnera. – rekla je Ljudmila Kladić, koja je uz Bojanu Premec autor teksta predstave „Izbori“ koju je izvela Dramska družina Osnovne škole Ludbreg. Društvo žena iz Hrastovskog ove je godine izvelo predstavu „Inkubator“. U desetominutnoj predstavi Mica i Bara raspravljaju kakav se to inkubator otvara u Hrastovskom i smišljaju razne kombinacije na tu temu. Autor teksta je Brankica Kovaleček, a predstavu su uz već dobro uhodanu ekipu izvele i mlade snage.

U sklopu društva žena zajedno radimo već dugi niz godina. Teško je danas naći glumce, nas pet, šest koje glumimo to je više-manje to. Sada su nam se pridružile mlade snage i nadamo se da će zavoljeti glumu i ostati s nama. Ovakve priredbe za nas puno znače, ne samo jer imamo priliku pokazati svoje predstave već i zbog druženja. – rekla je Anica Vidović, jedna od glumica. Centar za kulturu i informiranje „Dragutin Novak“ pokrenuo je projekt „Dani Mladena Kerstnera“ kako bi promovirao kajkavski izričaj ponovnom afirmacijom djela Mladena Kerstnera, ludbreškog književnika i komediografa, autora djela po kojima su snimljeni antologijski „Gruntovčani“, „Mejaši“, „Dirigenti i mužiški“, te autora niza drugih književnih tekstova, uglavnom komedija.

Na ovogodišnjim Danima Mladena Kerstnera nastupila je Dramska družina Osnovne škole Ludbreg, „Kešneri“ – dramska skupina Gradske knjižnice i čitaonice M. Kerstner Ludbreg, Podravske puce iz Koprivnice, KUD Mudlin Peteranec, Kulturna udruga „Tomislav Franjić“, Kalinovac, Glumačka družina Komedijaši iz Stažnjevca, KUD Lepoglava-

Pažljivo su i na Festivalu glazbe Zagreb 2016. u organizaciji Centra za kulturu i informacije Maksimir u suradnji s Centrom za Glazbu Zagreb. Festival je natjecateljskog tipa i održavao se u maloj koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski u Zagrebu. „Pajdašice i pajdaši“ su s dirigenticom prof. Zdenkom Knapić nastupili kao mali zbor u folklornoj kategoriji i tu su nastupom osvojili srebrnu diplomu festivala.

-S obzirom da tijekom godine radimo tek po jednu probu tjedno i na kratko vrijeme koliko i muški vokali sudjeluju u ovoj postavi, zadovoljna sam rezultatom i izvedbom. Ekipa je motivirana i zacrtani program na festivalu smo odradili korektno. Ovo natjecanje je bila prilika da pokažemo što možemo, ali i da čujemo kako to rađe drugi. To je dobra motivacija da daljnji rad – rekla je dirigentica „Pajdašica i pajdaša“ prof. Knapić.

Sudjelovalo je 14 zborova i vokalnih skupina podijeljenih u 5 kategorija. Nastupe je pratilo stručno povjerenstvo od tri člana: maestro Zdravko Šljivac, maestro Luka Vukčić, i prof. Goran Jerković. Osnovni elementi ocjenjivanja su bili izbor programa, kvaliteta zbornog zvuka, interpretacija, te opći glazbeni dojam, a diplome se dodjeljuju ovisno o broju osvojenih bodova po zadanim kriterijima. -Nakon deset godina nastupa ŽVS Pajdašice, grupa je prešla u mješovitu, a to je otvorilo i neke nove mogućnosti. Ovo je prvi put ikad da smo odlučili prijaviti se na natjecanje u pjevanju na kojem se dodjeljuju nagrade. Na festivalu su sudjelovali izvođači s nebrojenim osvoje-

sti pušlek, KUD Gruntovec iz Koprivničkog Sigeca, Dramska sekcija KUD-a općine Donji Kraljevec, Glumačka družina LUN-MLA Lunjkovec, Društvo žena Reka, Dramska sekcija KUD-a Beletinec, Opojski zvon

„Opojski zvon“, Rasinje

Dramska družina Osnovne škole Ludbreg

PAJDAŠICAMA I PAJDAŠIMA NAGRADA, RITMIČARI RASPLESALI LUDBREG

Plesni studio Spinbox Novi Marof, Plesni studio Vivona Čakovec i Plesni studio Jump Koprivnica. Aktivni su bili i članovi Mješovite vokalne skupine „Pajdašice i pajdaši“ KUD-a „Anka Ošpuh“. No među brojnim nastupima, na državnoj smotri vokalnih sastava Hrvatskog sabora kulture u Bjelovaru jedan su od pet najboljih folklornih vokalnih sastava u Hrvatskoj, nastupili su i kao gosti mješovitog zbora Obrtničkog glazbenog društva u varaždinskom HNK, te u Kućan Marofu gdje su s folklorašima održali cjelovečernji koncert za građanstvo.

Sudjelovalo je 14 zborova i vokalnih skupina podijeljenih u 5 kategorija. Nastupe je pratilo stručno povjerenstvo od tri člana: maestro Zdravko Šljivac, maestro Luka Vukčić, i prof. Goran Jerković. Osnovni elementi ocjenjivanja su bili izbor programa, kvaliteta zbornog zvuka, interpretacija, te opći glazbeni dojam, a diplome se dodjeljuju ovisno o broju osvojenih bodova po zadanim kriterijima. -Nakon deset godina nastupa ŽVS Pajdašice, grupa je prešla u mješovitu, a to je otvorilo i neke nove mogućnosti. Ovo je prvi put ikad da smo odlučili prijaviti se na natjecanje u pjevanju na kojem se dodjeljuju nagrade. Na festivalu su sudjelovali izvođači s nebrojenim osvoje-

nim odličjima i plaketama, to su grupe s odličnom reputacijom. Mi smo u natjecateljskom smislu debitanti i bilo je izvanredno iskustvo biti u takvom kvalitetnom društvu i slušati maestralne izvedbe. No mislim da smo i mi kao ekipa dovoljno zreli pa se nismo dali impresionirati, odradili smo svoj ne prelagan program samouvjerenom, bez tremenja, najbolje što znamo i zaradili veliki pljesak publike. Povjerenstvo nam je na kraju dodijelilo 83 boda, i to je naše prvo odličje i to srebrno. Ponosan sam što se usred Zagreba moglo čuti

„srebrna diploma“, „Pajdašice i pajdaši“ i „iz Ludbreg“, sve u istoj rečenici. – rekao je jedan od Pajdaša i predsjednik KUD-a Aleksandar Horvat.

Kao „Pajdašice i pajdaši“ nastupili su: Ana Katalenić, Janja Knapić, Stela Pavetić, Snježana Hrančić, Irena Frančić, Lorena Šimunić, Andreja Horvat Ročkar i Maša Horvat, Vladimir Katalenić, Josip Medimurec, Danijel Kolak, Krunoslav Markulinčić, Petar Mihin, Dražen Pavetić, Aleksandar Horvat i Antun Šimić, dirigentica prof. Zdenka Knapić.

U Sigecu osnovana udruga žena

Od 6. listopada u Sigecu Ludbreškom djeluje nova Udruga žena Margareta. Udruga je dobila naziv po svetoy Margareti zaštitnici sela. Za predsjednicu je izabrana Nikolina Magić – Lilek, a za tajnicu ludbreška dogradonačelnica Vera Jadanić.

-Nakon 80-ih godina kada su u selu žene bile jako aktivne, a naročito Dramska sekcija za čije se predstave čekalo u redu, nastupilo je razdoblje od 10-ak godina neaktivnosti. Kroz osnivanje udruge Margareta nastojat ćemo natrag pokrenuti žene na ponovno djelovanje. Kroz neobavezno druženje i rekreaciju nastojat ćemo djelovati humanitarno, razvijat ćemo ekološku svijest, njegovat kulturna obilježja i običaje našeg kraja, a planiramo ostvarivati i suradnju s ostalim udrugama. U našu udrugu se mogu učlaniti i djevojke i to ne samo iz Sigeca već i okolnih mjesta. Godišnja članarina je simboličnih 20 kuna – rekla je Nikolina.

Protekle subote Udruga je

održala svoju prvu aktivnost. U društvenom domu održana je donatorska večera na kojoj je predstavljen rad Udruge. Prikazana je prezentacija fotografija ranijih aktivnosti Aktiva žena i Dramske sekcije. Žene koje su nekoć aktivno sudjelovale u kulturno-umjetničkom životu sela imale su osigurano mjesto za 'prvim stolom' i bile su izuzetno sretno što njihov rad nije pao u zaborav. U znak zahvale od strane novoosnovane Udruge darivane su lončanicama božićnih zvijezda.

-Zanimljivo je da žene na ovoj večeri nisu imale obaveze jer su sve poslove umjesto njih obavljali nogometaši i vatrogasci. Broj mješтана na ovoj večeri nije bio naročito velik, ali ne treba odustajati jer svaki novi početak je težak. Vjerujemo da će već na sljedećem projektu odaziv naših ljudi biti veći kako bi i svaki sljedeći cilj mogao biti veći – rekao je Milivoj Brlek, predsjednik MO Sigetec Ludbreški.

SAMOFINANCIRANJE RUKOMETAŠICA

Ženski rukometni klub Ludbreg već tradicionalno dvaput godišnje organizira druženja na Ludbreškom placu s ciljem samofinanciranja. Tako je ove godine u proljeće održan Dan jagoda, a ove jeseni Dan jabuka. Vrijedne delicije ponudene su građanima koji su u velikom broju dobrovoljnim donacijama podržali akciju.

—Građani su i ove godine pokazali da Ludbreg diše za svoje sportaše jer je odaziv stvarno bio odličan. Prošle godine prikupljena sredstva bila su utrošena na kupnju trenirki i rukometnih lopti, a ove godine ćemo kupiti nove drveće za što će nam ipak trebati i pomoć gospodarstvenika — rekla je Dolores Horvat, predsjednica ŽRK Ludbreg.

Osim kolača rukometašice su dijelile i jabuke, a treneri Darko Jagić i Nenad Novosel bili su zaduženi za kuhano vino. Akciju je podržao Grad Ludbreg uz tehničku podršku Sanje Stručić te sveprisutnog Siniše Besera. Napravljena je dobra atmosfera pred utakmicu 3. kola protiv SŽRK Ivanec u kojoj je dan kasnije ostvarena prva domaća pobjeda.

—Donedavno smo imali problema s igračkim kadrom što sad više nije slučaj jer osim seniorki imamo i kadetkinje koje u polusezoni igraju protiv čak 17 ekipa na 9 turnira. S druge strane u ligi seniorki je svega 7 klubova što je dobro što se tiče naših troškova, ali nije dobro jer nemamo dovoljno kvalitetnih utakmica. Ove godine klub slavi 35-godišnjicu postojanja. Modaliteti proslave, koja će se održati po završetku jesenskog dijela prvenstva, još se dogovaraju. U svakom slučaju bit će prilike za druženje sadašnjih i bivših igračica, njihovih roditelja i ostalih simpatizera kluba — objasnila je Dolores. (dv)

Sara – najbolja mlada zvijezda

U Dubaju je i ove godine održan Balkan Gale na kojem su proglašeni najbolji atletičari Balkana u 2016. godini. Najbolja mlada zvijezda u ženskoj konkurenciji je Ludbrežanka Sara Kolak. Dodajmo još je da najbolja atletičarka Ivana Španović (SRB), najbolji atletičar je Copello Escobar Yasmani (Tur). Za našu Saru ovo je sigurno još jedan poticaj za daljnji rad.

NK SLOGA Slokovca na izletu

Članovi NK Sloga iz Slokovca i prijatelji kluba posljednji vikend u mjesecu studenome iskoristili su vikend putovanje u sklopu kojeg su obišli Sarajevo, Travnik i Jajce. Bio je ovo prvi takav izlet nakon četiri desetljeća. Kući su se vratili puni dojmova, uz obećanje da do novog izleta neće ponovo proći desetljeća.

Besprijekorno hrvačko natjecanje u Ludbregu

Ludbreška sportska dvorana usubotu 12.s tuđenog ponovno je bila prepuna. Održano je prvenstvo Hrvatske za mlade i starije dječake početnike u slobodnom stilu. Čak 218 mladih hrvača iz dvadesetak hrvatskih klubova odmjerilo je snage te su mnogobrojni gledatelji, roditelji i prijatelji mladih hrvača, ali i drugi prijatelji hrvanja koji su došli dati podršku, mogli vidjeti dobre i uzbuđujuće borbe. Priredbu je otvorio ludbreški gradonačelnik Dubravko Bilić koji je pozdravio sve prisutne, a mladim borcima zaželio puno sreće. Osim perspektivnih hrvača u dvorani su se našle i sadašnje i bivše zvijezde hrvatskog hrvanja.

Ekipno je najviše uspjeha imao HK Slatina osvojivši i pehar za najbolju ekipu, drugi je bio HK Metalac dok su Ludbrežani osvojili iznenađujuće dobro treće mjesto odnosno bronzicu. HK Ludbreg nastupio je s 10 hrvača, a najviše uspjeha imali su Petar Habrka i Igor Vrdoljak. Njih su dvojica besprijekorno odradili svoje borbe te su postali prvaci u svojim kategorijama. Blizu zlata bio je i Patrik Balija, ali je u odlučujućoj i do kraja neizvjesnoj borbi izgubio 10:9 te je osvojio srebrnu medalju. Srebrnu medalju osvojio je i Rene Dulikravić, a u istoj kategoriji broncu je osvojio Florijan Varović. Srebrnu medalju je osvojio i mlada hrvatica Borna Rajh koji je oduševio atraktivnim hrvanjem i on je nova potencijalna zvijezda ludbreškog hrvanja. Svoju prvu medalju, brončanu, osvojio je i Neo Jagić-Varga. Leonardo Vručina nažalost izgubio je u prvom kolu u borbi koju je imao u svojim rukama, vodio, ali ga je jedna neopreznost koštala poraza. Svoja prva iskustva na strunjači na ovom su natjecanju imali i David Sovar i Rafael Vadon te su unatoč porazima pokazali dobro hrvanje i veliku borbenost.

Ludbreški se klub ponovo pokazao kao dobar organizator te se nadamo da ćemo i u budućnosti u Ludbregu moći uživati u vrhunskim hrvačkim priredbama, a vjerujemo da će se mladi hrvači uvijek rado vraćati u Ludbreg. *Neven Jerbić*

LUDBREŽANIN IGOR VARGA TRČAO 165 KM NA DALMACIJA ULTRA TRAILU

Krajem prošlog mjeseca održano je prvo izdanje Dalmacija Ultra Traila, a među 350 natjecatelja u svim kategorijama iz cijeloga svijeta uspješno je nastupio i Ludbrežanin Igor Varga u najtežoj od 100 milja, za što je trebao 41 sat.

Odlučivši popularizirati ovaj dio Hrvatske kao destinaciju idealnu za pustolovni turizam udruga Dalmacija Trails organizirala je utrku u četiri dužinske kategorije (165 km, 110 km, 60 km i 20 km).

Igoru Vargi ovo je već druga utrka od 100 milja u ovoj godini. Koliko je utrka bila tehnički zahtjevnija, jer kame-niti teren po kakvom se trčalo mi na kontinentu nemamo, govori i činjenica da je utruku završilo samo 46 trkača. Surov teren nije izdržalo 17

natjecatelja, dakle 26 posto ih nije završilo utrku. Utrka je prolazila preko pet planina (Biokovo, Mosor, Omišku Dinaru, Primorsku kosu i Kozjak) i imala je ukupno 5960 m vertikalnog uspona. Staza je vodila uz tri rijeke (Cetinu, Žrnovnicu i Jadro) te poznate povijesne i kulturne lokacije poput omiške Fortice, Klisa, antičke Salone. Trčalo se i penjalo stazama koje su vodile kroz mala sela i zaseoke i primorske gradove, kroz maslinike i vinograde te ponovno oživljene staze koje su nekad davno bile u uporabi.

Na 100 milja trčala je svjetska trail elita. Francesca Canepa, pobjednica u ženskoj kategoriji, za utrku kojom je trčala od Omiša do Klisa, preko Mosora, Gata, Zadvarja, Brele, Lokve Rogoznice i na-

Igor Varga, drugi slijeva

trag u Omiš kazala je da joj je utrka bila tehnički zahtjevnija od Ultra Trail Mont Blanc-a!

Osim prestižne utrke na 100 milja (165 km) trkači su na Dalmacija ultra trailu mogli nastupiti i na tri kraće distance: utrki na 110km koja je

startala iz tvrđave na Klisu, one na 60 km sa startom u Baškoj Vodi i najkraćoj utrki na 20 km koja je kretala iz Dugog Rata

Nakon prvog izdanja Dalmacija ultra trail utrke dojmovi svih natjecatelja, bili su

jedinstveni: ovo je iznimno lijepa, ali i iznimno teška utrka koja po svojoj raznolikosti, tehničkoj zahtjevnosti i izvršnoj organizaciji zaslužuje mjesto među najboljim europskim i svjetskim ultra trail utrkama.

Međužupanijski ligaši završili sezonu

KK "Cedevita" ove sezone dok nije našao kemiju. No, njihova je situacija jasno povoljnija zbog proračuna. Na sve to tu su i standardni problemi sa školskim i fakultetskim obvezama, dosta igrača moralo je raditi i preko vikenda, tu su i ozljede i kartoni. Sve se nakupilo pa je dobar rezultat izostao.

Kakvi bi to bili "Kauboji" koji bi se predavali, pogotovo pred godinu u kojoj će proslaviti sedamdeset godina djelovanja - Ne gubimo nadu. Pa nećemo valjda baciti "puške u kuruzu". Protivnici ispred imaju samo koji bod više. Uz poneko pojačanje i pravi rad od početka siječnja gotovo sam siguran da ćemo ostati u Ligi. Dugujemo to našim navijačima koji su nas sjajno bodrili tijekom cijele polusezone.

Tako je. Nema predaje.

Nogometaši "Podravine" završili su prvi dio sezone na trećem mjestu. U 15 utakmica ostvaren je omjer od 8 pobjeda, 4 neriješena rezultata i 3 poraza. Osvojeno je 28 bodova, uz gol razliku 26-13. Primljeno je manje od gola po utakmici čemu je zaslužan i novi vratar Jura Banfić o kojem smo pisali u prošlom broju. Opet je na nivou bio je i Nikola Valjak koji je jedan od najboljih strijelaca Lige. No za još bolji plasman nedostajalo je nekoliko bodova iz domaćih utakmica, koji su

pretežno prosuti u posljednjim trenucima igre. S njima bi "Plave bluze" bile na samom vrhu ljestvice.

Klupski predsjednik Alen Perin odvojio je dio svog vremena za nas. Pa predsjedniče kako ste zadovoljni ovom sezonom u nižem rangu natjecanja nego što smo igrali proteklih pet sezona? - Rezultatom seniora smo zadovoljni iako ga nisimo "ganjali". Naravno, uvijek se može bolje u svim klupskim strukturama. Možda je malo danak uzelo kasno ekipiranje, malo smo mogli bolje odraditi i pripreme, no siguran sam da ćemo na zimu napraviti pravi posao.

Napisali smo dosta bodova je odlepršalo pri kraju utakmice - Tako je, nedostajalo je malo koncentracije i snage u domaćim utakmicama protiv "Mladosti" iz Preloga i vodećeg "Poleta". Moram navesti da smo mi novi u Ligi, sve ekipe znaju da dolazimo iz višeg ranga, pa ovdje igraju pretežno završeno. Radit ćemo na tome, iako razbijanje "bunkera" nije najlakši zadatak. Vrlo malo je mladih igrača u ekipi, pa nas posebno vesele dobri nastupi Davida Premeca; „David je talentiran. Posebno je dobro igrao pretrkaj sezone, jednostavno igrački odrasta. Samo neka vrijedno trenira, sluša trenera i budućnost je neupitna.

U nastavku prvenstva u kojem se nada da će opasno ugroziti prvu poziciju, ne i imperativno očekuje Perin i podršku navijača -Svima bih zahvalio što pohode naš Gradski stadion. Nek budu svim srcem uz naše igrače koji vape za njihovom pravom podrškom. Koji put igrači pogriješe, nitko nije savršen,

pogotovo ako se igra u ovom rangu natjecanja, pa mislim da ne zaslužuju nikakve povike s tribine koji ih znaju demotivirati. Ma, siguran sam da će nas naši navijači korektno podržati u nastavku prvenstva. "Podravini" želimo mnogo sreće u nastavku prvenstva u kojem su objektivno najjača ekipa. *Neven Jerbić*

SNJEŽNO MARTINJE

Ove je godine Sveti Martin na svoj imendan mošt pretvorio u vino po hladnom i snježnom vremenu. Naime, ludbreška vinogradarska udruga Grački grozdek nije htjela prekinuti tradiciju dugu 6 godina pa je unatoč lošim vremenskim uvjetima na Gracima organizirala krštenje mošta. Zbog snježnih oborina mnogi nisu mogli doći do svojih klijeta pa je broj vjernika koji su pribivali svetoj misi bio znatno manji nego ranijih godina. Misa nije održana kod snijegom zametnog kipa Svetog Martina već na terasi predsjednika 'Grozdeka' Dražena Crnkovića. Obično na mise dolazi veći broj žena no u ovakvim prigodama uglavnom je više muškaraca. Misu je predvodio župni vikar, vlč. Kristijan Stojko.

-Sveti Martin je rođen 316. godine i ove godine je 1700 godina od njegova rođenja. Ako čovjek za svoga života radi dobra djela onda se njegova dobra djela prenose s koljena na koljeno. Zbog toga Sveti Martin niti nakon mnogo mnogo godina nije zaboravljen i daje nam svijetli primjer za našu budućnost – rekao je vlč. Stojko.

Nakon mise, šaljivu ceremoniju krštenja mošta odradili su 'Grozdekovi biskupi' Stjepan Novak i Stjepan Gerić.

-Što se tiče vremena, ove godine nas je Sveti Martin jako razočaral. Obično su dani oko Martinja uglavnom topli i sunčani pa čak postoji i izraz Martinjsko ljeto. Koliko ja pamtim ovo je prvo Martinje s ovako puno snijega, a možda takvoga vremena ne bude sljedećih 50 godina. Zato, pozivam sve vinoljupce da primeju kupice natočene mladim vinom i u ime Bakusa Boga vina, njegovog sina Svetog Martina i u ime Svetoga Duha od kojega mošt kuha nazdravimo. Živi bili i drugo leto se po lepšem vremenu nazov vidli – rekao je 'glavni biskup' Novak.

Ako je vjerovati narodnim izrekama ovog Božića nas očekuje toplije vrijeme bez snijega jer 'Ako na Martinje guska po ledu plazi onda na Božić po blatu gazi.' (dv)

	AUTOR ANTUN GOLUBIĆ	OPERNA PJEVAČICA I GLUMICA (NA SLICI)	PUHAČKI INSTRU- MENT	UMIVAONIK	TADA, ONDA PATAK
	CJELINA OD VIŠE ELEMENATA					
	ALANOVA IMENJA - KINJA					
	ŽLJEBLJENI DIO VUKA					
	VRSTA KNJIŽEV - NOG DJELA					
	MORSKA ILI RUEČNA					SUDIONIK U IGRI ALKE
	ŽUPANČIĆ ILI GLIHA	NA PRIGAV NAČIN	POKAZNA ZAMJENICA	UČINITI DA RADI (APARAT I SL.)	POZITIVNA ELEKTRODA ŽDRUJEB	
	BACANJE KRIVICE NA KOGA (MN.)					NARODNE NOVINE
	VIŠEKRA- TIK BROJA TRI					LITRA EL. NABUJENI ATOMI
	OTON GLIHA		RIJEKA U SRBLJI ŽENSKA KAPA NALIK NA BIRET		PREŽIVIO JE POTOP LJETNA PASTIRSKA NASELJA	
	JELO OD LAGANOG TJESTA I BIJELA - NJAKA					NARODNA REPUBLIKA NEGOVANJE KONJA, TIMARENJE
	UZIMATI VEČERNJI OBROK					
	SUZDRŽAVANJE OD JELA					HEBREJSKO MUŠKO IME, ABRAHA - MOV SIN
	PUSTITI MLAD U RIBNJAK					ITALIJA DUŽE VREMENSKO RAZDOBLJE
	KISIK	KULTNI SF FILM ALUMINIJ			PRIJAVA PROSTO - RIJA RAŠA BEZ VOKALA	
	STARO - GRČKI DEMON				GRAD U JAPANU TONA	
	ZEMLIŠTA			KRUTILO, ŠTIKA		

Sljedeći broj Ludbreških novina izlazi 22. prosinca.